Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra († 286)

(3 mai)

Viaţa şi destinul acestor doi mari şi minunaţi mucenici, soţ şi soţie, este cu adevărat uimitoare. Sfinţii Timotei şi Mavra au trăit în ţinutul Tebaidei din Egipt, într-un cătun pe nume Petapion. Din cauza credinţei lor creştine ei au fost aduşi înaintea lui Arrianus, guvernatorul Thebaidei, în timpul împărăţiei lui Diocleţian. La douăzeci de zile după cununia lor din cauza credinţei lor creştine ei au fost aduşi înaintea guvernatorul Thebaidei. Timotei era citeţ la biserica locului în care trăiau. După multe alte torturi bestiale la care au fost supuşi (din care ar fi pierit chiar de la început dacă nu i-ar fi apărat harul lui Dumnezeu) ei au fost răstigniţi faţă în faţă. Au stat astfel răstigniţi, păstrându-şi viaţa, timp de nouă zile; în tot acest timp au grăit unul cu altul, întărindu-se. În ziua a zecea a răstignirii lor ei şi-au dat sufle-

tele în mâinile Stăpânului lor, pentru care până la capăt moartea pe cruce o au îndurat, făcându-se vrednici împărăţiei Lui.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (mai), ziua a treia - Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra (Minei)..... 6
Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra..... 16
Acatistul Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra 24
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Timotei citeţul şi a soţiei lui, Mavra 36
Sfinții mucenici Timotei și Mavra - drumul spre sfințenie..... 47
Sinaxar 3 mai 49
Proloage - Pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, soţia lui (†295) 51
Sfântul Nicolae Velimirovici - "Proloagele de la Ohrida" - Pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra 53
Cântare de laudă la Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra 55
Protopresviter Gheorghios Papavarnávas - Sinaxar - Căsătoria desăvârşită: Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra 57
Timotei şi Mavra sau împreună-răstignirea până la capăt 61
„Căsătoria, cale spre sfinţenie"- Sfinţii Timotei şi Mavra..... 64
Din dragoste pentru Hristos: Timotei şi Mavra..... 68
Preot conf. dr. Constantin Necula - La baza iubirii este darul..... 70
Mavra lor şi Mavra noastră. Sfintele Munţilor 72
Teodor Danalache - Biserica Sfânta Mavra – Koilani..... 76
Icoane..... 79

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

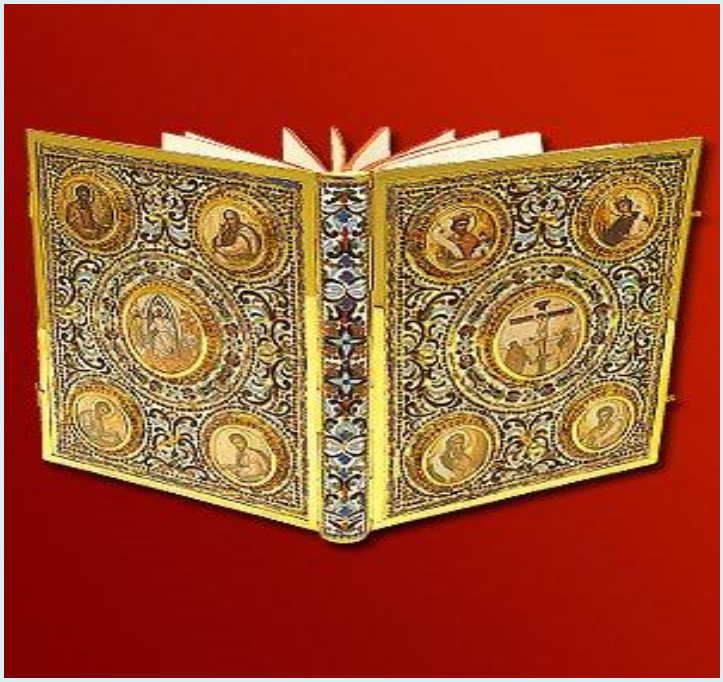

Ev. Matei 15, 21-28

21.Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.

22.Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.
23.El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.
24.Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25.Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26.El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27.Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28.Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

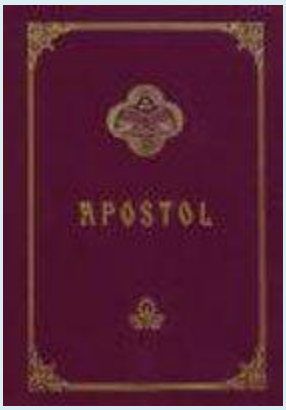

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Ap. Evrei 12, 1-10

1.De aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stăruinţă în lupta care ne stă înainte.
2.Cu ochii aţintiţi asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ţinut seama de ocara ei şi a şezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu.
3.Luaţi aminte, dar la Cel ce a răbdat de la păcătoşi, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsaţi osteniţi, slăbind în sufletele voastre.
4.În lupta voastră cu păcatul, nu v-aţi împotrivit încă până la sânge.

5.Şi aţi uitat îndemnul care vă grăieşte ca unor fii: "Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului, nici nu te descuraja, când eşti mustrat de El.
6.Căci pe cine îl iubeşte Domnul îl ceartă şi biciuieşte pe tot fiul pe care îl primeşte".
7.Răbdaţi spre înţelepţire, Dumnezeu se poartă cu voi ca faţă de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepseşte?
8.Iar dacă sunteţi fără de certare, de care toţi au parte, atunci sunteţi fii nelegitimi şi nu fii adevăraţi.
9.Apoi dacă am avut pe părinţii noştri după trup, care să ne certe şi ne sfiam de ei, oare nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viaţă?
10.Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puţine zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtăşim de sfinţenia Lui.

În această lună (mai), ziua a treia - Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra (Minei)

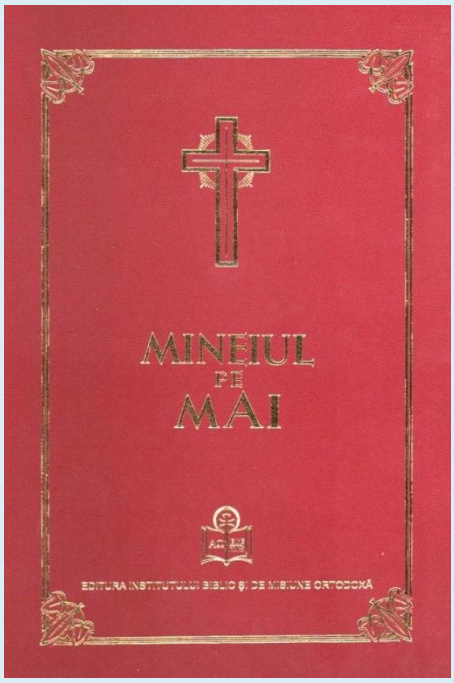

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfinţilor 3, glasul 1.

Stihirile Sfinţilor, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Perechea cea sfântă a lui Hristos, însoţirea cea dumnezeiască, podoaba mucenicilor, marilor mucenici, care aţi iubit dumnezeiescul jug, întru chinuri, şi de bătăile tiranilor nu v-aţi spăimântat, acum rugaţi-vă să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Cu chipul cel strălucit, cinstită Mavra prea fericită, şi cu lumina darului tău, ai întunecat ochii tiranului celui cumplit, şi prin smulgerile părului tău, ai vorbit de faţă cu Dumnezeu. Pentru aceea ai şi ars în undele căldărilor capul lui veliar, cel fără dreptate.

Cu puterea sufletului, şi din toată inima ta Timotee, cinstind pe Dumnezeu cel mai presus de cinste, arzându-te în foc, şi cu frigări ai luat în urechile inimii veselia

glasului lui Dumnezeu. Şi prin spânzurarea cea cu capul în jos alergând către călătoria cea cerească, ai primit cununa.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Troparul mucenicilor, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8, și al sfinţilor pe 4.

Canonul sfinţilor

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Praznicul cel sfânt şi cinstit al sfinţilor pătimitori, să-l cinstim cu sfințenie noi poporul cel sfinţit, ca să ne mântuim de răutăţi prin rugăciunile lor.

Mucenicii cei viteji sârguindu-se ca să ia de la Hristos cununi sfințite de biruinţă, au ales mai bine a muri decât a trăi. Pentru aceea arătat au şi dobândit mărire.

Slavă...

Nespăimântându-vă de durerile trupului, nici de munci temându-vă, nici de focul celor ce vă goneau, mucenicilor, bărbăteşte aţi propovăduit pe Hristos în privelişte, purtătorilor de chinuri.

Şi acum..., a Născătoarei

Cuvântul Cel mai presus de fiinţă, înfiinţându-Se din curate sângiurile tale, Fecioară, ne-a îndumnezeit pe noi, şi ne-a mântuit de stricăciune. Pentru aceea cu credinţă pururea te slăvim pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu...

Cu sfinţenie deschizând poporului dumnezeieştile cărţi, şi luminând inimile, cu bucurie te-ai dat cinstitei mucenicii, ostaşule al lui Hristos, Timotee.

Arzându-ți-se sufletul de dragostea cea dumnezeiască, mucenice, bărbăteşte te-ai împreunat cu focul chinurilor. Pentru aceea roua cea dumnezeiască a lui Hristos, te răcorea pe tine, fericite.

Slavă...

Luminându-ți-se cugetul cu plecarea către Hristos mucenice, nicicum nu simțeai atingerile cele cumplite ale fiarelor celor arse prin foc, mărite Timotee.

Şi acum..., a Născătoarei

Fiind din fire fără de patimă Fiul tău Fecioară, şi-a luat trup din prea curate sângiuirile tale, şi prin patima Crucii, m-a mântuit pe mine de patimi, prea curată.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul credincioşilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Multe feluri de răni răbdând, şi cununi de la Dumnezeu primind pentru noi cei ce săvârşim sfinţită pomenirea voastră, prea cuvioase Timotee şi mărită Mavro, rugați-vă către Domnul, ca să împace cetatea şi poporul, căci El este credincioşilor întărire.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cinstind pe Dumnezeu, arătat au întunecat înşelăciunea Timotei şi mărita Mavra şi suferind toată munca prea măriţii, au strălucit mai mult decât razele soarelui, şi s-au făcut slujitori împreună cu îngerii, pe care cu credinţă să-i mărim.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă, strigând: din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Poftind cinste prea mare, v-aţi învrednicit ei, făcându-vă fii Luminii celei dumnezeieşti, marilor mucenici ai lui Hristos, cei ce sunteţi la stare întocmai cu îngerii.

Numărându-te întocmai cu cetele sfinţilor, mărite, şi având urechi cu bună auzire către legile cele dumnezeieşti, vitejeşte ai suferit sfredelirile, Timotee mărite.

Înălțându-te pe lemn cei cu cugete deşerte, ți-au îngreuiat capul cu piatră, mărite Timotee, dar Hristos te-a întărit cinstindu-te cu dumnezeiasca patimă.

Slavă...

Curgerea cea nestatornică a lucrurilor celor trecătoare cu adevărat o aţi urât, fericiţilor, şi v-aţi dat pe sine-vă chinurilor, moştenind pentru acelea bunătăţile cele veşnice.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce eşti locaş curăţiei, sălăşluirea Stăpânului tuturor, lauda tuturor proorocilor, Biserică de Dumnezeu dăruită, milostiveşte-te spre cei ce te laudă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, pe Tine cel ce le chemi din negura greşelilor.

Cu bunăvoie ai ascultat cuvintele soţului tău Mavro, cea cu chipul luminos, şi lepădând întunecosul rău cuget, te-ai făcut lumină prin mucenicie, de Dumnezeu fericită.

Cu dumnezeiescul Duh împlătoşându-te pe sineți cinstită Mavro, cu bucurie ai ieşit spre învingerea vrăjmaşului, şi l-ai biruit pe el, şi ai primit cununi de biruinţă, muceniță.

Slavă...

Mărturisindu-te cinstita Mavra pe Tine un Domn Iisus, care ai zidit pe om cu mâna, i s-a tăiat degetele mâinilor, bărbăteşte suferind munca cea fără dreptate.

Şi acum..., a Născătoarei

Viforul cugetelor, pornirile patimilor, şi furtuna supărărilor mele, încetează-le, Fecioară de Dumnezeu dăruită, şi mă mântuieşte pe mine care laud măririle tale.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Sfinţii mucenici într-aripându-se duhovniceşte cu vetreala Crucii, fără stricăciune au trecut noianul supărărilor prin credinţă, şi s-au odihnit la limanurile cele dumnezeieşti.

Cei fărădelege înfierbântând căldarea, te-au aruncat pe tine într-însa, căci mărturiseai pe Hristos, dar ai rămas nevătămată, aflând roua Duhului, care te răcorea pe tine, Mavro.

Slavă...

Chinuindu-vă mucenicilor toate împletirile vrăjmaşului bărbăteşte le-ați risipit, şi sufletele desăvârşit vi le-ați legat de dragostea lui Hristos, cu lepădarea trupului, pururea pomeniţilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Preabună Stăpână, ceea ce cu trup ai născut pe Bunul Dumnezeu, îmbunătățește-mi acum inima mea, fiind înrăutăţită de patimi, ca să te slăvesc pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Irmosul: Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, Multmilostive.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună în 3 zile, pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, soţia sa.

Stih: Întins-a Hristos mâinile pe Cruce de demult.
Iată acum Mavra împreună cu Timotei este întinzând.
În luna lui mai a treia zi,
Pe Timotei cu Mavra pe Cruce pironi.

Acest Sfânt Timotei aflându-se în chipul clericilor, adică fiind anagnost, învăţa sfintele cuvinte pe poporul din satul Penapeon. După aceea luându-şi femeie pe Mavra, şi nelocuind cu dânsa nici douăzeci de zile, fu pârât, şi-l duseră la Arian guvernatorul Tebaidei.

Care poruncindu-i să-şi aducă cărţile cele ce citea creştinilor, el n-a voit să facă aceasta, ci încă zise guvernatorului, că el îşi ţine cărţile în loc de copii, şi cu acestea se întăreşte şi de îngeri se păzeşte, când îi cheamă într-ajutor prin puterea dumnezeieştilor cuvinte ce erau scrise într-însele, şi nimenea nu-şi va da de bună-voie copiii săi spre moarte.

Deci pentru aceea îi băgară prin urechi piroane de fier arse, din care vătămându-i-se luminile ochilor i se scurseră. După aceea îi legară gleznele la o roată, şi-i puseră o zăbală în gură, şi-l spânzurară cu capul în jos, legându-i o piatră de grumazi, şi neslăbindu-se el cu aceste munci, gândi guvernatorul să amăgească pe femeia lui pe Mavra, şi o luă cu amăgituri, zicându-i să se împodobească şi să slujească idolilor.

Iar ea nu ascultă de dânsul, şi mai vârtos ascultând ce o învăţă Sfântul Timotei soţul ei mărturisi înaintea guvernatorului că este creştină.

După aceea îi smulseră părul capului şi-i tăiară degetele şi o băgară în apă clocotită, întru care nearzându-se sfânta, gândi guvernatorul că doară nu este apa clocotită în care s-a băgat, ci este rece. Şi-i porunci să-i toarne în mână dintr-aceea, iar sfânta luând cu mâna ei din căldare şi turnându-i în mână s-a jupuit pielea de pe mâna guvernatorului, deci pentru aceea îi răstigni pe amândoi, şi stând nouă zile răstigniţi, învăţă unul pe altul să rabde muncile, şi se sfătuiau să nu se slăbească, şi aşa şi-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Deci în vremea când se aflau sfinţii pe Cruce, diavolul venind la Sfânta muceniţă Mavra în vedenie, îi da un pahar de miere cu lapte, şi o îndemnă ca să-l bea, iar ea cu rugăciunea sa l-a gonit; şi iarăşi văzu cum o duse la o apă curgătoare, şi cum că o îndemnă să bea, iar ea zise: Nu voi bea dintr-acestea, ci din paharul vieţii şi al nemuririi ce mi-a dres Hristos, şi aşa se duse diavolul biruit de la dânsa; şi venind îngerul lui Dumnezeu la dânsa, văzu sfânta unde o duse la Cer, şi luându-o de mână îi arătă un scaun, şi haină luminoasă peste dânsa şi o cunună, şi-i zise: Acestea şi s-au gătit ţie. După aceea o duse într-un loc mai înalt, şi iarăşi îi arătă alt scaun şi haină înfrumuseţată şi cunună, şi-i zise: Acestea s-au dat spre moştenire bărbatului tău. Iar osebirea locului însemnează, că bărbatul tău a fost pricinuitor mântuirii tale, şi se face prăznuirea lor într-a lor sfântă mucenicie, ce este de cealaltă parte în locul ce se numeşte Iustiniani.

Tot în această zi, pătimirea Sfinţilor mucenici Diodor şi Rodopian, diaconul.

Stih: Rodopian şi Diodor erau ca nişte trandafiri,
Sau mai vârtos daruri ale pietrelor loviri.

Aceştia au fost în zilele lui Diocleţian, iar pentru credinţa în Hristos suferind ocări multe şi chinuri şi bătăi, la Afrodisia Cariei; mai apoi ucişi cu pietre de dânşii, şi-au dat sufletele la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, făcătorul de minuni.

Stih: În priveliştea acestei vieţi pe vrăjmaşul surpând,
Petre, cu brâul biruinţei după moarte pe sine-ţi eşti încingând.

Tot în această zi, Sfinţii douăzeci şi şapte de mucenici prin foc s-au săvârşit.

Stih: Pe bărbaţii cei de trei ori nouă care în foc s-au aruncat,
Prin leacul Scripturii tale Mântuitorule i-ai rourat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri. Iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Arzându-te cu făcliile pe de toate părţile, nu simţeai pururea pomenită, având foc în inima ta, dragostea lui Hristos, şi strigând lui cu bună tocmire: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Lepădând somnul răutăţii de la ochii tăi Timotee, ai suferit orbirea ochilor, văzând pe Hristos cu ochii inimii, şi cântând totdeauna: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Dumnezeieştii mucenici cei ce au defăimat cele de jos, şi au câştigat locaşul celor de sus, să se cinstească cu cântări sfinţite, dimpreună cu noi, neîncetat strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei

Prea lăudată Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel prea lăudat, arată-ne părtaşi luminii pe noi cei ce te lăudăm. Şi ne mântuieşte de gheenă, şi de văpaie, şi de toată vătămarea vrăjmaşului, prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie, cuvioşilor...

Păzind legile Atotţiitorului, nu v-aţi plecat stăpânirii celor fărădelege, nu aţi dat cinste viclenilor draci, vitejilor mucenici, moştenitori ai Domnului.

Fiind legaţi arătat cu înjugare prea aleasă mucenicilor, aţi ridicat jugul Domnului cel prea uşor deasupra grumazilor voştri, şi v-aţi împreunat cu cetele mucenicilor.

Întinzându-vă în multe zile pe lemnul Crucii, prea lăudaţilor, aţi închipuit patima cea cinstită a Celui ce a pătimit de bunăvoie; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu prelungirea chinurilor aţi răbdat cu adevărat moarte prea silnică, sfinţilor. Pentru aceea v-aţi mutat, către viaţa cea fără durere, lăudând pe Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Înfrumuseţatu-te-ai Fecioară născând pe Cel prea frumos întru podoabă, pe Hristos Domnul, cel ce luminează pe credincioşi cu lumini dumnezeieşti; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinam Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie, cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă o ai ars că toate le faci Hristoase cu singură voirea, pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Învrednicitu-v-aţi prea lăudaţilor a vedea slava Celui ce S-a umilit pe sine pentru milostivire, căci aţi păzit legile Lui, şi v-aţi făcut părtaşi patimilor Lui. Pentru aceea adunându-ne toţi, cu bună credinţă vă cinstim pe voi.

Împlinit-aţi înţelepţilor număr de nopţi şi de zile, pironiţi pe Cruce întocmai la număr cu ceasurile Celui ce pentru milostivire S-a răstignit pe Cruce; pe care mărturisindu-L Stăpânitor tuturor, v-aţi dat duhurile voastre în mâinile Lui.

Oastea îngerilor, ceata cea fericită, a proorocilor, a mucenicilor, a apostolilor şi a cuvioşilor, a lăudat suirea voastră; iar Stăpânul tuturor ca un Preabun v-a încununat pe voi mucenicilor, cu cunună de biruinţă.

Slavă...

Cereți-ne înțelepților, dezlegare păcatelor, îndreptare vieții, ferire de toate relele, nouă celor ce cu dragoste vă cinstim pe voi și săvârșim cinstita voastră prăznuire, prea vitejilor purtătorilor de chinuri ai lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei

Luminează-mă cu lumina ta, Fecioară rogu-mă, ceea ce eşti dăruită de Dumnezeu între femei, şi mă mântuieşte de focul cel veşnic, ca să te slăvesc, şi după datorie să laud măririle tale.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngereşti; iar prin tine prea curată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat pe care slăvindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra

Troparul Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, glasul al 4-lea: Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Praznicul cel sfânt şi cinstit al sfinţilor pătimitori, să cinstim cu sfinţenie noi poporul cel sfinţit, ca să ne izbăvim de răutăţi prin rugăciunile lor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mucenicii cei viteji sârguindu-se ca să ia de la Hristos cununi sfinţite de biruinţă, au ales mai bine a muri decât a trăi. Pentru aceea lămurit au şi dobândit mărire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nespăimântându-vă de durerile trupului, nici de chinuri temându-vă, nici de focul celor ce vă prigoneau, mucenicilor, bărbăteşte aţi propovăduit pe Hristos în privelişte, purtătorilor de chinuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, înfiinţându-se din curate sângiuirile tale, Fecioară, ne-a îndumnezeit pe noi şi ne-a mântuit de stricăciune pentru aceea cu credinţă pururea te slăvim pe tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţenie deschizând poporului dumnezeieştile cărţi şi luminând inimile, cu bucurie te-ai dat cinstitei mucenicii, ostaşule al lui Hristos, Timotei.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arzându-ţi-se sufletul de dragostea cea dumnezeiască, mucenice, bărbăteşte te-ai împreunat cu focul chinurilor pentru aceea roua cea dumnezeiască a lui Hristos, te răcorea pe tine, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-ţi-se cugetul cu plecarea către Hristos, mucenice, nici cum nu simţeai atingerile cele cumplite ale fiarelor celor arse prin foc, mărite Timotei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind din fire fără de patimă Fiul tău Fecioară, şi-a luat trup din preacurate sângiuirile tale şi prin patima Crucii, m-a mântuit pe mine de patimi, prea curată.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă, strigând: din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Poftind cinste prea mare, v-aţi învrednicit ei, făcându-vă fii luminii celei dumnezeieşti, marilor mucenici ai lui Hristos, cei ce sunteţi de o stare asemănătoare cu îngerii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Numărându-te întocmai cu cetele sfinţilor, mărite şi având urechi cu bună auzire, către legile cele dumnezeieşti, vitejeşte ai suferit străpungerile, Timotei mărite.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţându-te pe lemn cei cu cugete deşarte, ţi-au îngreuiat capul cu piatră, mărite Timotei; dar Hristos te-a întărit, cinstindu-te cu dumnezeiasca pătimire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curgerea cea nestatornică a lucrurilor celor trecătoare, cu adevărat o aţi urât fericiţilor şi v-aţi dat pe voi înşivă la chinuri, moştenind pentru acelea bunătăţile cele veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti locaş curăţiei, sălăşluirea Stăpânului tuturor, lauda tuturor proorocilor, Biserică de Dumnezeu dăruită, milosteveşte-te spre cei ce te laudă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu Dumnezeiască Strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, pe Tine Cel ce le chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bună voie ai ascultat cuvintele soţului tău Mavra, ceea ce eşti cu chipul luminos şi lepădând întunecosul rău cuget, te-ai făcut lumină prin mucenicie, de Dumnezeu fericită.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiescul Duh împlătoşându-te pe sineţi cinstită Mavra, cu bucurie ai ieşit spre învingerea vrăjmaşului şi l-ai biruit pe el şi ai primit cununi de biruinţă, muceniţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărturisindu-Te cinstita Mavra pe Tine un Domn Iisus, care ai zidit pe om cu mâna, i s-au tăiat degetele mâinilor, bărbăteşte suferind tortura cea nedreaptă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Viforul cugetelor, pornirile patimilor şi furtuna supărărilor mele, încetează-le Fecioară de Dumnezeu dăruită şi mă mântuieşte pe mine care laud măririle tale.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţii mucenici într-aripându-se duhovniceşte cu vetreala Crucii, fără stricăciune au trecut noianul supărărilor prin credinţă şi s-au odihnit la limanurile cele dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei fără de lege înfierbântând căldarea, te-au aruncat pe tine în ea, căci mărturiseai pe Hristos; dar ai rămas nevătămată, aflând roua Duhului, care te răcorea pe tine Mavra.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Chinuindu-vă mucenicilor, toate împletirile vrăjmaşului bărbăteşte le-aţi risipit şi sufletele desăvârşit vi le-aţi legat de dragostea lui Hristos, cu lepădarea trupului, pururea pomeniţilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prea bună Stăpână, ceea ce cu trup ai născut pe bunul Dumnezeu, îmbunătăţeşte-mi acum inima mea, fiind înrăutăţită de patimi, ca să te măresc pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Irmosul: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Multe feluri de răni răbdând şi cununi de la Dumnezeu primind pentru noi cei ce săvârşim sfinţită pomenirea voastră, preacuvioase Timotei şi mărită Mavra, rugaţi-vă către Domnul, ca să împace cetatea şi poporul, căci El este credincioşilor întărire.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri. Iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Arsă fiind cu făcliile pe de toate părţile, nu simţeai pururea pomenită; având foc în inima ta dragostea lui Hristos şi strigând Lui cu bună rânduială: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădând somnul răutăţii de la ochii tăi Timotei, ai suferit orbirea ochilor, văzând pe Hristos cu ochii inimii şi cântând totdeauna: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeieştii mucenici cei ce au defăimat cele de jos şi au câştigat locaşul celor de sus, să se cinstească cu cântări sfinţite, dimpreună cu noi, neîncetat strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prea lăudată Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cel prea lăudat, arată-ne părtaşi luminii pe noi cei ce te lăudăm şi ne mântuieşte de gheenă şi de văpaie şi de toată vătămarea vrăjmaşului, prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie, cuvioşilor...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzind legile Atotţiitorului, nu v-aţi plecat stăpânirii celor fără de lege; nu aţi dat cinste viclenilor demoni, vitejilor mucenici, moştenitori ai Domnului.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind legaţi lămurit cu înjugare prea aleasă mucenicilor, aţi ridicat jugul Domnului cel prea uşor deasupra grumajilor voştri şi v-aţi împreunat cu cetele mucenicilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Întinzându-vă în multe zile pe lemnul Crucii, prea lăudaţilor, aţi închipuit patima cea cinstită a Celui ce a pătimit de bună voie; pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu prelungirea chinurilor aţi răbdat cu adevărat moarte prea silnică, sfinţilor pentru aceea v-aţi mutat către viaţa cea fără durere, lăudând pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înfrumuseţatu-te-ai Fecioară născând pe Cel prea frumos întru podoabă, pe Hristos Domnul, cel ce luminează pe credincioşi cu lumini dumnezeieşti, pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinam Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie, cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă o ai ars că toate le faci Hristoase cu singură voirea, pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicitu-v-aţi prea lăudaţilor, a vedea slava Celui ce S-a umilit pe Sine pentru milostivire, căci aţi păzit legile Lui şi v-aţi făcut părtaşi patimilor Lui, pentru aceea adunându-ne toţi, cu dreaptă credinţă vă cinstim pe voi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împlinit-aţi, înţelepţilor, număr de nopţi şi de zile, pironiţi pe Cruce întocmai la număr cu ceasurile Celui ce pentru milostivire a fost răstignit pe Cruce; pe care mărturisindu-L stăpânitor tuturor, v-aţi dat duhurile voastre în mâinile Lui.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Oastea îngerilor, ceata cea fericită a proorocilor, a mucenicilor, a apostolilor şi a cuvioşilor, a lăudat suirea voastră; iar Stăpânul tuturor ca un prea bun v-a încununat pe voi mucenicilor, cu cunună de biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cereţi-ne înţelepţilor, dezlegare păcatelor, îndreptare vieţii, ferire de toate relele, nouă celor ce cu dragoste vă cinstim pe voi şi săvârşim cinstita voastră prăznuire, prea vitejilor purtători de chinuri ai lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează-mă cu lumina ta, Fecioară, rogu-mă, ceea ce eşti dăruită de Dumnezeu între femei şi mă mântuieşte de focul cel veşnic, ca să te măresc şi după datorie să laud măririle tale.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngereşti; iar prin tine prea curată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat pe care slăvindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cinstind pe Dumnezeu, arătat au întunecat înşelăciunea Timotei şi mărita Mavra şi suferind toată tortura prea măriţii, au strălucit mai mult decât razele soarelui şi s-au făcut slujitori împreună cu îngerii pe care cu credinţă, să-i mărim.

Acatistul Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra

Sf. Timotei si Sf. Mavra

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Tropar: Ca cei ce prin învoiala cea bună, v-aţi lipsit unul de altul pentru un timp, fiind răstigniţi pentru mărturisirea lui Hristos înaintea necredincioşilor, acum Mirele sufletelor voastre nedespărţiţi v-a făcut, primindu-vă în slava Sa. Căruia, Sfinţilor Timotei şi Mavra rugaţi-vă cu osârdie pentru noi, care privind la chipul vieţuirii voastre, suntem îndemnaţi de Duhul să-1 urmăm.

***

Condacul 1

Dumnezeu, care adună pe cele risipite, v-a ales făcându-vă unul prin dumnezeiasca rânduială a cununiei creştineşti şi rămânând până la sfârşit credincioşi Celui întru care nu este mutare sau umbră de schimbare, pildă ne sunteţi, căci v-aţi însoţit spre a-I face voia pentru aceasta vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Timotei şi Mavra, care de nunta cerească vă îndulciţi!***

Icosul 1

"Mai fericiţi sunt doi laolaltă decât unul căci dacă unul cade, îl ridică celălalt. Dar vai de cel singur care cade şi nu este cel de-al doilea ca să-1 ridice" - ne grăieşte Ecclesiastul. De aceea, ţie, Sfinte Timotei, pururea îndemnătorul soţiei tale îţi grăim:
Bucură-te, mire bineplăcut lui Dumnezeu;
Bucură-te, că treze ţi-au fost mintea şi inima în tot ceasul;
Bucură-te, că te-a încununat Dumnezeu pentru sudoarea ostenelii tale;
Bucură-te, că ai surpat viclenia vrăjmaşului mântuirii noastre;
Bucură-te, tinereţe mult încercată;
Bucură-te, al Bisericii slujitor prin citire;
Bucură-te, că Duhul Sfânt îşi găseşte desfătarea întru tine;
Bucură-te, pârgă a poporului celui nou al lui Hristos;

Bucură-te, că singur numele de creştin ţi-a pricinuit mucenicia;
Bucură-te, bărbăţie de Dumnezeu lăudată;
Bucură-te, prieten al sfinţilor în zilele vremelniciei tale;
Bucură-te, că aceia bine te-au primit când ai trecut din acest veac înşelător;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Aflând din Sfânta Scriptură că Dumnezeu a zis: "nu este bine să fie omul singur", iar că Fiul Său a revărsat minunate daruri în Cana Galileii şi că Duhul Sfânt uneşte pe cei ce se iubesc, ai râvnit însoţirii plăcute Lui, fiindu-ţi dăruită pentru aceasta fecioara Mavra, cu care lăudând pe Dumnezeu, cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

"Ce femei au creştinii!", strigau păgânii, mirându-se de puterea acestora în faţa celor mai îngrozitoare iscodiri de chinuire. Nu te-ai arătat mai prejos, Sfântă Mavra, de aceea cu sfială îndrăznim:
Bucură-te, mireasă bineplăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, floare crescută sub razele Soarelui Hristos;
Bucură-te, aleasă fecioară în alaiul Mirelui;
Bucură-te, că mâinile ţi s-au sfinţit prin ţinerea Sfintei Cruci;
Bucură-te, înveşmântată în chip cuviincios;
Bucură-te, pruncă ce ruşinezi pe cele cărunte, dar lipsite de înţelepciune;
Bucură-te, însoţire cu bărbatul tău spre fapte bune;
Bucură-te, ascultătoare a lui Timotei în cele din urmă;
Bucură-te, că ighemonul te-a înspăimântat cu văduvia;
Bucură-te, că ai biruit-o cu împreună pătimirea;
Bucură-te, frumuseţe nevăzută de cei nesimţitori;
Bucură-te, credincioşie în inimă tăinuită;
Bucură-te, Sfântă Mavra, următoare a lui Hristos!

Condacul al 3-lea

Mare rană capătă diavolul, că în legea nouă harul lui Hristos întăreşte firea cea mai slabă a femeilor, iar acestea ruşinează pe cel fără de trup vrăjmaş al nostru. Noi luând aminte la aceste biruinţe, aducem lui Dumnezeu cântare: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

"Nimeni nu-şi dă copiii la moarte!" ai strigat, nevrând să scoţi la iveală cărţile sfinte ce ţi s-au încredinţat. Ne bucurăm pentru purtarea ta de grijă şi-ţi zicem:
Bucură-te, robule al Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, al Sfintei Scripturi nedefăimătorule;

Bucură-te, că pe Duhul Sfânt nu L-ai întristat;
Bucură-te, că El ţi-a grăit în urechile inimii;
Bucură-te, iscusit lucrător al celor duhovniceşti;
Bucură-te, împlinitor al celor propovăduite de tine;
Bucură-te, că n-ai dat cele sfinte câinilor;
Bucură-te, că pentru aceasta ochii ţi-au fost scoşi;
Bucură-te, că pentru asprele căi, gura ta nu grăia lucruri omeneşti;
Bucură-te, că te-ai bucurat să fii pedepsit în această lume;
Bucură-te, că prin ochii mântuirii ai primit cele cereşti;
Bucură-te, că plângi amarnic pentru privirea noastră la cele fără cuviinţă;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos

Condacul al 4-lea

Sfinţi sunt copiii creştinilor, că intră în lume prin uşa Botezului, sfinte sunt şi cărţile tale, Timotei, pe care le ţineai ca pe copiii tăi. Lui Dumnezeu, care te păzea când citeai din ele, Îi aducem laudă: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Preţ numai de-o clipă îmbrăţişând răul cuget, ai ascultat de pedepsitorul Arian şi fără să te sfătuieşti cu soţul tău, înduplecată de chinurile lui, te-ai înmiresmat şi împodobit necuviincios. Acela scârbindu-se nu de tine, ci de mirosurile cele vătămătoare de suflet, te-a mustrat cu asprime, dar cu înmiită dragoste şi ascultându-1, te lăudăm zicând:
Bucură-te, că trandafirul vieţii tale şaptesprezece petale număra când ai pătimit;
Bucură-te, că puternic sprijin în rugăciunile soţului tău ai avut;
Bucură-te, că frica de Dumnezeu ţi-a risipit teama de mulţimea muncilor;
Bucură-te, că ai înţeles cu repeziciune pricina mâhnirii soţului tău;
Bucură-te, că dragostea lui te-a înduplecat, iar nu asprimea vorbelor;
Bucură-te, că te-ai depărtat de negreala păcatelor;
Bucură-te, că gândul vrăjmaş a pierit ca ceara în faţa focului;
Bucură-te, mustrare cu tărie a păgânului Arian;
Bucură-te, vădire a înşelătoriei lui;
Bucură-te, că ţi-ai împodobit duhul cu blândeţea şi liniştea;
Bucură-te, că mireasma sufletului tău a plăcut lui Dumnezeu;
Bucură-te, că în acest chip se împodobeau sfintele femei;
Bucură-te, Sfântă Mavra, următoare a lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Bine ai ştiut să dai răspuns pentru nădejdea ta, fericită Mavra, încât păgânii credeau că soţul tău te-a vrăjit, dar el, pătrunzând împletirile vrăjmaşe te-a luminat ca să nu te lipseşti de vrednicia cântării îngereşti: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Hristos însuşi îi grăia prin dumnezeieştile cărţi că nu e îngăduit omului să despartă ceea ce Dumnezeu a unit, iar Sfântul Timotei cu puterea Duhului Sfânt, a răpus nimicnicia idolilor la care se închina păgânul, smulgând-o pe soţia sa din cursa aceluia care voia să-i despartă, drept pentru care îl vom lăuda:
Bucură-te, că n-ai voit să intri singur în împărăţie;
Bucură-te, că te-ai ostenit s-o iei şi pe a ta soţie;
Bucură-te, că în acel ceas pentru tine aproapele era Sfânta Mavra;
Bucură-te, că mai fericit este a da decât a lua;
Bucură-te, că Dumnezeu te-a îmbogăţit cu aşa o fecioară;
Bucură-te, că aceasta înainte de tine cu altcineva n-a schimbat vreun cuvânt;
Bucură-te, că nici la masă cu altcineva n-a stat;
Bucură-te, că te-ai ştiut dator pentru asemenea dar;
Bucură-te, că prin truda ta ai vrut să înmulţeşti darul;
Bucură-te, că mai înainte ţi-ai văzut cununa pregătită de îngeri;
Bucură-te, solitorul celor ce vor să-ţi urmeze;
Bucură-te, că moartea te-a apropiat mai mult de noi;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Ziua Domnului în viaţă curată o petreceai, odihnindu-te cu adevărat dinspre lucrarea oricărui păcat, că aceasta se cere celor ce chivernisesc tainele lui Dumnezeu, care primeşte jertfele noastre fără de sânge şi cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Trimite-ne Sfântă Mavra, întoarcere de la obiceiurile cele prea urâte, precum tu, când s-a luat căluşul din gura lui Timotei şi grăindu-ţi, ai aruncat în urmă cheia cu care vrăjmaşul se căznea să-ţi întoarcă inima înapoi la lume. Slobozindu-te aşadar de lumeasca împătimire, ai primit pe Duhul Sfânt care te întărea, iar pe noi ne îndeamnă să-ţi cântăm biruinţa astfel:
Bucură-te, bună rânduitoare a vieţii tale;
Bucură-te, gând nedezlipit de soţul tău, Timotei;
Bucură-te, că lui, ca Domnului te-ai supus;
Bucură-te, pavăză a celor ce-ţi urmează;
Bucură-te, căutare fără linişte a celui cu care te-ai însoţit;
Bucură-te, că ai lăsat cele de puţină vreme şi deşarte ale acestei lumi;

Bucură-te, că te-ai încredinţat de iertatea păcatelor prin mucenicie;
Bucură-te, inimă încercată ca aurul în topitoare;
Bucură-te, că încercările ţi-au fost spre lămurirea credinţei;
Bucură-te, că Duhul Sfânt spre tine a suflat;
Bucură-te, că asemenea untdelemnului peste tine S-a revărsat;
Bucură-te, că toate bunătăţile de aici ţi s-au tras;
Bucură-te, Sfântă Mavra, următoare a lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Văzând că bărbatul tău nevinovat fiind pătimeşte, ai vrut să vinzi îmbrăcămintea de mireasă, aurul, podoabele de nuntă, crezând că s-a îndatorat mult. Dar te-ai dumirit şi povăţuieşti pe toţi că datoria noastră e să ne înfăţişăm ca nişte jertfe vii, sfinte şi fără de prihană înaintea lui Dumnezeu şi să-I mulţumim pururea, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Cinstitor de Dumnezeu te-ai arătat după numire, de aceea şi în rugăciune îndrăzneală ai căpătat când soţia ta şi-a mărturisit neputinţa. Tămâia rugăciunii tale a primit-o Dumnezeu, de care învredniceşte-ne şi pe noi, cei istoviţi milostivirii Lui, după ce te vom lăuda aşa:
Bucură-te, că ai urmat lui Avraam în credinţă;
Bucură-te, al trimiterilor lui Pavel împlinire;
Bucură-te, că Hristos cheamă toată Biserica întru slava Sa;
Bucură-te, că şi tu ai chemat-o pe soţia ta la nevoinţă;
Bucură-te, că te-a urmat fără şovăială;
Bucură-te, că n-ai vrut să fiţi despărţiţi întru mucenicie;
Bucură-te, credincioşie faţă de întocmirea cea cu un suflet;
Bucură-te, că valurile înviforate cer cârmaci;
Bucură-te, că rugăciunea ţi-a călăuzit viaţa;
Bucură-te, că truda şi rugăciunea a fost funia vieţii tale;
Bucură-te, că a ta candelă nu s-a stins;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Precum de demult îngerul Rafael 1-a învăţat pe Tobie să se ridice la rugăciune pentru Sara, care era menită din veac pentru el şi având căţuia în mână să alunge cu tămâieri demonul care o întrista în noaptea nunţii, aşa şi tu Sfinte Timotei, întărit ai fost de înger în rugăciunea pentru Mavra, de care sufletul tău s-a lipit foarte şi văzând-o întărită de harul lui Dumnezeu te-ai bucurat cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Se veseleşte de tine duhul nostru Sfântă Mavra când vedem preschimbarea ta prin Duhul Sfânt, că mustri pe cel ce te îndemna la amăgirea bărbatului tău şi voia prin aur să-ţi pogoare sufletul în pierzare, dar tu încinsă cu armele Domnului Hristos ai biruit, pentru care ascultă aceste laude:
Bucură-te, iscusită mânuitoare a armelor duhovniceşti;
Bucură-te, îngrădită cu adevărul lui Dumnezeu;
Bucură-te, cu platoşa dreptăţii îmbrăcată;
Bucură-te, că te-ai încălţat pentru predicarea lui Hristos;
Bucură-te, că săgeţile celui rău le-ai nimicit cu pavăza credinţei;
Bucură-te, că mărturisindu-L înaintea tuturor, ţi-a fost smuls părul;
Bucură-te, că ai avut ocrotire de sus;
Bucură-te, că pentru Cel ce te-a zidit cu mâna, ţi-au fost tăiate degetele;
Bucură-te, luare în râs a celui ce doar trupul putea să-1 vatăme;
Bucură-te, că precum acela se trecea, sufletul pe dinăuntru îţi înflorea;
Bucură-te, Sfântă Mavra, următoare a lui Hristos!

Condacul al 9-lea

După cristelniţa Botezului creştin ţi-a fost pregătită Sfântă Mavra o căldare cu apă fierbinte, însă căldura Duhului Sfânt turnată în tine la naşterea cea de-a doua clocotea mai arzător, încât ai fost nevătămată şi dobândind inimă curată prin înnoirea Botezului ai mulţumit lui Dumnezeu cel minunat între sfinţi: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Prin tine, Sfinte Timotei a fost chemată la aceste nevoinţe aceea care în toate ţi-a urmat; acum ea, ieşind în privelişte, iar tu rugându-te în tăcere, îţi zicem:
Bucură-te, îndelungă deprindere cu rugăciunea;
Bucură-te, că obiceiul vostru n-a rămas tăinuit nouă;
Bucură-te, îndemn înfocat spre într-ajutorare la mântuire;
Bucură-te, că legea lui Hristos ai păzit;
Bucură-te, că te-a copleşit fericita întristare;
Bucură-te, că Duhul te-a învăţat să împărtăşeşti dureri străine;
Bucură-te, că mâini sfinte ridicai în tot locul;
Bucură-te, că de aceea s-au umplut de daruri de sus;
Bucură-te, că din căuşul lor reverşi bunătăţi trebuincioase la vreme;
Bucură-te, înţelepte care ţi-ai rânduit tăcerea spre folos;
Bucură-te, că duhovniceşte priveai la chinurile Sfintei Mavra, fiindu-ţi scoşi ochii;
Bucură-te, că te-ai mirat de tăria credinţei ei;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos!

Condacul al 10-lea

Ai fost căsătorit şi nu lumii, ci Domnului te-ai îngrijit să placi, căci auzind pe fericitul Pavel cum întreabă "ce ştii tu bărbate dacă îţi vei mântui femeia", aceasta a fost o mântuitoare grijă a vieţii tale, găsind răsplată în sălaşele lui Dumnezeu, pe care împreună cu tine îl lăudăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Prin fapte a fost arătată puterea ta de la Hristos, Sfântă muceniţă Mavra când, după smulgerea părului, tăierea degetelor, afundarea în apa fierbinte, iar a intrat diavolul în inima păgânului, ce după fapte era fără de inimă, vrând să-ţi umple gura cu cărbuni aprinşi, pentru care te înconjurăm cu aceste laude:
Bucură-te, că păgânul s-a făcut unealta bucuriei tale;
Bucură-te, că pomenirea numelui lui Hristos l-a înnebunit;
Bucură-te, că proorocului Isaia ai urmat;
Bucură-te, că cele vechi au trecut şi toate s-au făcut noi;
Bucură-te, îndemn spre împărtăşirea cu Hristos, cărbunele nostru curăţitor;
Bucură-te, că Hristos slava Sa şi cântări îngereşti ţi-a gătit;
Bucură-te, că El te-a curăţit de tot păcatul;
Bucură-te, că arderea făcliei te veselea;
Bucură-te, că ne cerţi când focul limbii noastre aprinde codrii;
Bucură-te, că făclie înţelegătoare te privim;
Bucură-te, că aprinzi evlavia noastră rece;
Bucură-te, dezmorţire a celor îngheţaţi în fărădelegi;
Bucură-te, Sfântă Mavra, următoare a lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Auzind că Sfântul Timotei a fost pricina împotrivirii tale în a jertfi zeilor, s-a mâhnit ighemonul hotărând ca pe amândoi să vă răstignească pe cruce, unul în faţa celuilalt, spre a vă împinge în prăpastia deznădejdii, dar voi v-aţi împletit glasul lăudând cu bucurie mare pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Îngerească a fost scurta voastră petrecere pământească încât şi zile pe cruce răstigniţi aţi stat, asemenea numărului cetelor celor fără de trupuri. Moartea Domnului vestiţi până ce iarăşi va să vină cu slavă, de aceea mai întâi cu tine, Sfinte Timotei, ne lăudăm zicând:
Bucură-te, bun chivernisitor al vieţii tale;
Bucură-te, că sfârşit pe măsură ai dobândit;
Bucură-te, al soţiei tale sfătuitor de dimineaţa până seara;
Bucură-te, că prin ochii minţii pe Iisus Hristos răstignit vedeai;
Bucură-te, că te-ai răstignit împreună cu Hristos şi viaţa ta era a Lui;

Bucură-te, că pironirea omului vechi însemnezi;
Bucură-te, ucenic ascultător până la moarte de cruce;
Bucură-te, că urmezi tâlharului căit la intrarea în Rai;
Bucură-te, îndemn spre luarea zilnică, în duh, a crucii;
Bucură-te, primitorule de nesăţioasă hrană duhovnicească;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Să ne străduim a ne cunoaşte fărădelegea, căci păcatul ne stă înainte în toate lucrurile, de aceea Hristos a pironit pe cruce zapisul cel scris împotriva noastră. Dar vai celor ce prin păcat răstignesc pe Fiul lui Dumnezeu a doua oară şi nu ştiu să slăvească pe Dumnezeu neîncetat cu cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Nu pe priceperea ta te-ai bizuit Sfântă Mavra, ci pe nădejdea în Domnul de care te-ai lipit fără clintire. Apropiindu-se ceasul să-ţi dai sufletul lui Dumnezeu ţi-a îngăduit încă o încercare şi biruind ai fost răsplătită să cunoşti prin vestirea îngerului adevărul lui Dumnezeu despre împreuna pătimire şi încununare, veste care ajungând şi la noi te cinstim cu vrednicie:
Bucură-te, părtaşă a lui Timotei la suferinţa crucii;
Bucură-te, că întru răstignire te-ai dovedit demnă însoţitoare;
Bucură-te, că limpezimea cugetului ai avut până la sfârşit;
Bucură-te, sfătuitoarea soţului tău de seara până dimineaţa;
Bucură-te, că în două rânduri pe vrăjmaşul cu chip de lumină l-ai alungat;
Bucură-te, că de hrana ta S-a îngrijit Dumnezeu;
Bucură-te, că ai dorit Canaanul harului, nu cel pământesc unde curge lapte şi miere;
Bucură-te, că paharul morţii de la Hristos ai aşteptat;
Bucură-te, că sfatul lui ţi-a pricinuit mântuirea;
Bucură-te, că în Hristos, nici femeia fără bărbat, nici bărbatul nu e fără de femeie;
Bucură-te, Sfântă Mavra, următoare a lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra ne minunăm de rânduiala lui Dumnezeu cea pentru voi, că la douăzeci de zile după creştinească însoţire aţi fost chemaţi la nunta cea cerească, intrând în cămara împodobită a Mirelui prin strâmta poartă a celor nouă zile de împreună răstignire unul în faţa celuilalt. Învăţaţi-ne şi pe noi în deprinderea prieteniei care se călește în greutăţi şi suferinţe pentru Hristos, căruia îi cântăm împreună cu voi: ***Aliluia!***

Apoi, se zice:

Icosul 1

"Mai fericiţi sunt doi laolaltă decât unul căci dacă unul cade, îl ridică celălalt. Dar vai de cel singur care cade şi nu este cel de-al doilea ca să-1 ridice" - ne grăieşte Ecclesiastul. De aceea, ţie, Sfinte Timotei, pururea îndemnătorul soţiei tale îţi grăim:
Bucură-te, mire bineplăcut lui Dumnezeu;
Bucură-te, că treze ţi-au fost mintea şi inima în tot ceasul;
Bucură-te, că te-a încununat Dumnezeu pentru sudoarea ostenelii tale;
Bucură-te, că ai surpat viclenia vrăjmaşului mântuirii noastre;
Bucură-te, tinereţe mult încercată;
Bucură-te, al Bisericii slujitor prin citire;
Bucură-te, că Duhul Sfânt îşi găseşte desfătarea întru tine;
Bucură-te, pârgă a poporului celui nou al lui Hristos;
Bucură-te, că singur numele de creştin ţi-a pricinuit mucenicia;
Bucură-te, bărbăţie de Dumnezeu lăudată;
Bucură-te, prieten al sfinţilor în zilele vremelniciei tale;
Bucură-te, că aceia bine te-au primit când ai trecut din acest veac înşelător;
Bucură-te, Sfinte Timotei, următorule al lui Hristos!

Condacul 1

Dumnezeu, care adună pe cele risipite, v-a ales făcându-vă unul prin dumnezeiasca rânduială a cununiei creştineşti şi rămânând până la sfârşit credincioşi Celui întru care nu este mutare sau umbră de schimbare, pildă ne sunteţi, căci v-aţi însoţit spre a-I face voia pentru aceasta vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, Sfinţilor Timotei şi Mavra, care de nunta cerească vă îndulciţi!***

Rugăciune

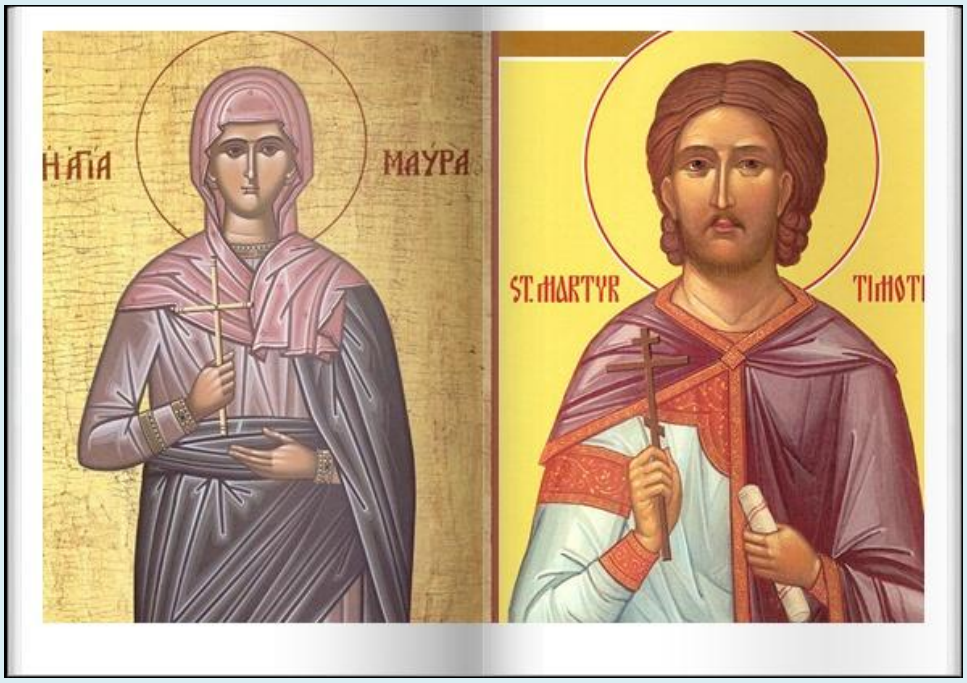

O, îndelung răbdătorilor pe care Dumnezeu v-a împuternicit cu harul Său, Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, v-aţi făcut pricinuitori de mântuire unul celuilalt. Căutaţi spre jertfa aceasta de laudă şi de mulţumire dar şi de nevrednică cerere ce-o aducem înainte, căci luptând aţi biruit şi găsind fericitul capăt al drumului strâmt, acum la lărgime vă veseliţi, întăriţi pe cei ce sunt încă în luptă pe cale.

Cărările bătătorite ale păcatelor noastre trecute dorim să le lăsăm în urmă, ne unim întru acest gând doi şi trei şi nădăjduim să fim ascultaţi de Dumnezeu, având şi mijlocirea voastră.

Când se clatină casa sufletului nostru din pricina păcatului ce preschimbă temelia de piatră în nisip lunecos, alergaţi grabnic şi nu îngăduiţi pierderea noastră.

Icoana vieţuirii voastre înţelepte frumoasă se arată sufletului nostru şi ochilor curaţi, deprinşi cu căutarea celor cuviincioase.

Bucuraţi-vă, că Dumnezeu inimile voastre pământ roditor le-a făcut, Aceluia rugaţi-vă să lucreze şi în inimile noastre spre a aduce roade vrednice de pocăinţă.

Amin.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Timotei citeţul şi a soţiei lui, Mavra

În vremea persecuţiilor, creştinii erau căutaţi spre muncire şi aduşi spre cercetare la Arian, ighemonul din Tebaida pus de Diocleţian păgânul, împăratul Romei. ***Atunci au adus la acela pe un bărbat cu numele Timotei, cititor bisericesc, din satul Pirapei, tânăr de ani, care nu de mult, se însoţise cu o fecioară anume Mavra, iar după douăzeci de zile de la nuntă a fost prins de păgâni, fiind creştin.***

Văzându-l ighemonul Arian, l-a întrebat: *"Cine eşti tu? Şi din ce rânduială faci parte?"*

Iar Timotei a răspuns: "Sunt creştin, citeţ al Bisericii lui Dumnezeu".

Zis-a ighemonul către dânsul: *"Oare numai tu singur nu ai auzit porunca împărătească care porunceşte că tot cel ce nu aduce jertfă zeilor va pieri rău?"*

A răspuns Timotei: "Duhul lui Iisus Hristos petrece în mine, pentru aceea nu voi aduce jertfe zeilor voştri!"

Zis-a ighemonul: *"Dă-mi mie cărţile tale, ca să înţeleg puterea lor!"*

Răspuns-a Timotei: ***"Nebunule şi necunoscătorule desăvârşit, cine din oameni cândva îşi dă la moarte pe fiii săi? Oare nu ştii că acele cărţi scrise de mine sunt fiii mei şi când citesc cărţile acelea pentru Dumnezeu, îngerii Lui stau împrejurul meu?"***

Zis-a ighemonul: *"Nici zeilor nu jertfeşti, nici cărţile nu voieşti să-mi arăţi, deci vezi să nu-ţi fie spre pedeapsă o îndrăzneală ca aceasta".*

Sfântul Timotei a răspuns: ***"Nu vreau a jertfi şi nici cărţile nu vreau a le arăta păgânilor, pentru că sunt creştin!"***

Atunci ighemonul, mâniindu-se, a poruncit să aducă două fiare ascuţite în chip de ţepi, înroşite în foc şi să le bage în amândouă urechile mucenicului. Şi îndată, din acea durere cumplită, i-au curs amândouă luminile ochilor.

Şi i-au zis slujitorii mucenicului: "Iată, de vreme ce nu voieşti să jertfeşti, ţi-ai pierdut ochii!"

Răspuns-a Sfântul Timotei: ***"Ochii trupului meu, care au văzut multe lucruri necuviincioase, au pătimit acum orbirea aceasta, iar cu ochii mântuirii, Domnul meu Iisus Hristos îmi luminează sufletul!"***

Auzind ighemonul acestea, a poruncit ca, legându-i mâinile înapoi, să-i bage un lemn între dinţi; apoi să-l spânzure cu capul în jos, legându-i o piatră grea de grumaji.

Când slujitorii începeau să-i facă aceasta, ***mucenicul căutând spre cer, a zis: "Este Dumnezeu în cer şi este puternic să mă izbăvească pe mine din aceste munci".***

Grele au fost muncile Sfântului Timotei! Iar slujitorii sfătuiau pe ighemon ca, prin milă, mai vârtos decât prin muncire, să se sârguiască a-l pleca spre voia sa.

Şi i-au spus lui că Timotei este mire, deoarece nu are mai mult de douăzeci de zile de când a făcut nunta şi mireasa lui este foarte tânără. Îndată, ighemonul a poruncit să o aducă şi pe ea înaintea sa şi a zis către dânsa: *"Cum îţi este numele?"*

Ea a răspuns: ***"Mă numesc Mavra".***

Zis-a ighemonul: *"Mi-e jale de nenorocirea ta, că eşti tânără şi vei rămâne văduvă. Deci, îţi poruncesc să te împodobeşti cu podoabe frumoase, să-ţi împleteşti părul, să te îmbraci cu haine alese şi mergând la bărbatul tău, să-l sfătuieşti să aducă jertfă zeilor, ca să nu fii cu adevărat văduvă aşa de tânără. Iar dacă îl vei îndupleca, vei lua de la noi multe daruri, aur şi argint".*

Deci, Mavra a făcut precum i-a poruncit ighemonul. S-a înfrumuseţat cu podoabele şi cu hainele sale şi mergând la bărbatul său, l-a rugat mult să facă după voia ighemonului şi să se izbăvească pe sine de nişte munci ca acestea.

Iar el nu putea să-i răspundă, având căluş băgat în gură, care, ţinându-i-o deschisă, nu putea să o împreune şi să grăiască ceva. ***Întorcându-se Mavra la ighemon, l-a rugat să poruncească să ia căluşul din gura mucenicului, ca să poată vorbi cu dânsa.*** Şi îndată a poruncit ighemonul ca să-i scoată acel căluş.

Mergând Mavra la Sfântul Timotei, a stat aproape de el. Dar, mirosind mucenicul miros din hainele Mavrei, fiind stropite cu aromate mirositoare, a strigat: ***"Unde este tatăl meu, preotul Picolpos?"***

Iar tatăl lui, care stătea nu departe între popor şi privea la pătimirea fiului său, s-a apropiat de dânsul şi a zis: "Ce voieşti, fericitul meu fiu?"

Răspuns-a Timotei: ***"Te rog pe tine, tată, să faci un lucru bun, adică luând oarecare petic, să-mi acoperi faţa ca să nu simt mirosurile cele vătămătoare de suflet, care ies din hainele femeieşti, pentru că acest miros este moarte, ce duce pe oameni la pierzare şi le găteşte gheena. Aceste mirosuri de arome sunt ale poftei ajutătoare diavolului, vrăjmaşe sfinţilor şi urâciune dreptţilor".***

După ce a tăcut Sfântul, Mavra a zis către dânsul: ***"Iubite Timotei, pentru ce mă defăimezi aşa pe mine, care mai înainte nu te-am supărat cu nimic pe tine? Abia sunt douăzeci de zile de când ne-am luat şi încă nu-mi ştii obiceiurile mele, nici eu n-am cunoscut toate locurile casei tale. Atât de departe sunt de prihana cea părută, încât n-am schimbat cu altcineva vreun cuvânt şi nici la masă cu cineva n-am stat, iar acum plâng, văzându-te pe tine în munci şi mă doare inima pentru tine. Fiind nevinovat, pătimeşti unele ca acestea, iar aceste pătimiri ale tale rănesc cu durere sufletul meu, că mă laşi văduvă aşa de tânără. Au doară te-ai îndatorat mult şi neavând cu ce să te răscumperi de datorie, de bunăvoie te-ai dat la moarte, supărându-te de datornici? Dacă este aşa, să vindem hainele noastre cele de mare preţ şi să plătim acea datorie. Iar dacă pentru dajdia poporului eşti ţinut în această primejdie şi nu ai cu ce plăti, iată, înaintea ta sunt***

toate podoabele mele de nuntă, aurul şi îmbrăcămintea de mireasă, vinde-le şi să plăteşti dajdia împărătească".

După nişte cuvinte ca acestea ale ei, a zis Sfântul Timotei către dânsa: "Mavro, sora mea, când te-am văzut pe tine cu ochii cei sufleteşti ieşind din casă, am văzut pe diavolul mergând la dreapta ta şi avea în mână o cheie cu care întorcea inima ta înapoi la lume".

Zis-a Mavra: "Fratele meu, Timotei, eu pe tine te caut şi după aceasta, când te voi căuta, unde te voi afla? Şi dacă va veni sâmbăta sau duminica, cine va citi cărţile tale?"

A zis Sfântul Timotei către dânsa: "O, Mavro, lasă cele de puţină vreme şi deşarte ale acestei lumi şi vino împreună cu mine la această frumoasă nevoinţă, pentru care ne vom învrednici să luăm cununi de la Mântuitorul nostru Dumnezeu şi El ne va ierta toate păcatele noastre, ale celor ce de bunăvoie ne dăm la moarte pentru Dânsul".

Mavra a zis: "Când veneam la tine, inima mea era plină de lumească împătimire; iar după ce ai început a vorbi cu mine, Duhul lui Dumnezeu a intrat în mine! Deci, să ştii, o, prea iubitul meu frate, că şi eu tot pe acelea le doresc, pe care tu le-ai iubit!"

Grăit-a către dânsa Sfântul Timotei: "Dacă grăieşti adevărul, du-te de ceartă pe ighemon pentru păgânătatea lui".

Iar Mavra a răspuns: "Mă tem, fratele meu, ca nu cumva să mă înfricoşez, văzând mulţimea muncilor şi pe ighemon mâniindu-se şi nu voi putea suferi, fiind prea tânără numai de şaptesprezece ani".

Zis-a către dânsa Sfântul Timotei: "Nădăjduieşte spre Domnul nostru Iisus Hristos şi-ţi vor fi muncile ca untdelemnul vărsat pe trupul tău şi ca un duh de rouă în oasele tale, uşurându-ţi toate durerile!"

După aceea a început mucenicul a se ruga lui Dumnezeu pentru dânsa, astfel:
"Dumnezeule al tuturor darurilor celor bune, Cel ce ai dat ajutor în foc celor trei tineri şi ai izbăvit pe Daniil din gurile leilor, prooroculuiprin prooroc i-ai trimis hrană, ai întărit pe Avacum în ducerea prânzului şi nu numai în robie ai ajutat, ci şi în groapa leilor şi în cuptorul cel de foc ai mântuit pe cei ce nădăjduiesc spre Tine, în mărturia iubirii Tale de oameni, prin care din cei robiţi

ai făcut prooroci şi mucenici; caută, Doamne şi acum spre roaba Ta, Mavra, Cela ce ne-ai împreunat pe noi în însoţire, fă-ne nedespărţiţi pe noi în această nevoinţă şi să nu fim deosebiţi din ceata sfinţilor Tăi mucenici. Ci ne dă nouă, ca pentru Tine să suferim muncile şi moartea cu bărbăţie şi să se ruşineze potrivnicii, neputând a ne despărţi pe noi de la întocmirea cea cu un suflet, pe care o avem în Hristos Dumnezeul nostru, Căruia, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, I se cuvine slava în veci. Amin".

Aşa rugându-se Sfântul Timotei lui Dumnezeu pentru soţia sa, Mavra, îndată fericita, pornindu-se cu Duhul Sfânt, a mers la ighemon şi stând înaintea lui, a zis: ***"O, necuratule ighemon, argint şi aur te-ai făgăduit să-mi dai, vrând să pogori sufletul meu în pierzare, pentru că nimic mai mult nu doreşte inima ta, fără numai suflete omeneşti, cărora dăruindu-le aur, vrei să le omori; dar cu amăgirile tale nu mă vei birui pe mine, căci îmbrăcându-mă în armele Domnului meu Iisus Hristos, am stat înaintea ta".***

Iar ighemonul Arian a zis către ai săi: *"Oare nu v-am spus mai dinainte de Timotei că este vrăjitor? Iată, a fermecat şi pe femeia sa, ca împreună cu dânsa, să ni se împotrivească nouă".*

Apoi a zis către Mavra: *"Oare şi tu ţi-ai ales mai bine moartea decât viaţa? Caută de vezi că te lipseşti de această dulce viaţă prin muncile cele amare; au doară, văzând mai înainte moartea bărbatului tău, gândindu-te la văduvia ta, ţi-ai ales să mori împreună cu dânsul? Nu te tulbura că vei fi văduvă, că te voi mărita cu un sutaş din cei mai bogaţi ai mei, ca să te desfătezi cu dânsul din dulceaţa vieţii acesteia şi să te veseleşti având bărbat de neam bun ca cel dintâi".*

Răspuns-a fericita Mavra: ***"De toate deşertăciunile lumeşti lepădându-mă, n-am trebuinţă de sutaşul tău! Şi îţi spun adevărul, că m-am însoţit cu Mirele ceresc Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, spre Care nădăjduiesc fără îndoială. Iată, cu inimă vitează am stat înaintea ta, netemându-mă de nedreapta ta judecată!"***

Mâniindu-se ighemonul, a poruncit să-i smulgă tot părul capului ei. Apoi a zis: *"Iată, părul tău este smuls; deci, te sfătuiesc să jertfeşti zeilor, pentru ca să nu mai suferi şi alte munci grele ce te aşteaptă".*

Răspuns-a Mavra: ***"O, ighemoane, acum ştiu că Hristos al meu m-a primit, nepomenindu-mi păcatul cel din neştiinţă; că, ascultându-ţi sfatul tău cel viclean, mi-am împodobit părul spre amăgirea fericitului meu bărbat. Bine ai***

făcut, smulgându-mi părul acesta, că prin smulgerea lui s-a ridicat acel mare păcat de la mine, ca să nu fiu eu, cu podoaba părului, sminteală poporului ce stă împrejur şi se uită la această privelişte".

Auzind ighemonul acest răspuns al ei, s-a mâniat şi a poruncit să-i taie degetele de la mâini şi să le arunce departe.

Iar Sfânta Mavra a zis: "Şi cu aceasta îmi faci un bine, luându-mi degetele, cu care puneam asupră-mi înşelătoarele împodobiri. Să ştii dar, că nu cunoşti acelea ce mi le faci mie; căci, iată, un al doilea păcat al meu ai făcut a se lua de la mine prin tăierea degetelor; drept aceea cu veselie stau înaintea ta, fiind gata la toate muncile poruncite de tine".

Ighemonul se miră de acea răbdare a ei. Iar presbiterul, tatăl lui Timotei, stând acolo în priveliştea poporului aproape de Mavra şi privind la nevoinţa ei, a zis încet către dânsa: "O, Mavro, buna mea fiică, cum ai răbdat tăierea degetelor tale?"

Răspuns-a lui Sfânta Mavra: "Părinte, precum vezi pe un om într-o grădină smulgând din rădăcină verdeţurile şi lepădându-le, tot astfel şi eu priveam spre tăierea şi lepădarea degetelor mele şi nu simţeam nici o durere".

Arian ighemonul a poruncit apoi la doisprezece ostaşi, să umple o căldare mare cu apă, să o fiarbă şi să arunce în ea pe Sfânta Mavra. După ce a fiert destul apa, încât clocotea ca un tunet, a aruncat în ea pe sfânta care a stat în mijloc nevătămată.

Şi grăia către ighemon: *"Iarăşi îţi mulţumesc, că ai poruncit să mă speli şi să mă curăţ de păcatele mele cele făcute în lume, ca prin inimă curată să mă apropii de Dumnezeul meu şi să primesc cununa vieţii. Pentru că cele ce le pătimesc de la tine, îmi sunt mântuire la Hristos Domnul meu. Însă bine ai gândit să mă arunci în această căldare, nefiind încă fiartă, pentru că apa din ea este foarte rece şi nu simt căldură, precum nici pe celelalte munci nu le-am simţit".*

Mâniindu-se ighemonul foarte, a început a se gândi că ostaşii, având milă de femeia aceea, au vărsat afară apă fiartă şi au turnat în locul ei apă rece, vrând ca astfel să păzească pe Mavra vie, ca s-o aibă spre pofta lor trupească. Deci, sărind de pe scaunul său, a alergat la căldare, vrând să ştie dacă era cu adevărat rece apa din căldare. Şi, apropiindu-se, a zis către sfântă: *"Toarnă-mi puţină apă pe mâini, ca să ştiu dacă este rece!"*

Sfânta i-a zis: "Ea este atât de rece, încât nici căldura ei n-o simt. Iar de nu ai cu ce să înfierbânţi mai mult căldarea, apoi trimite la tatăl meu, care-ţi va da un braţ de lemne, ca să aprinzi focul sub căldare, căci este lucrător de lemn".

Iar acestea le zicea sfânta, ocărind pe ighemon. Deci, i-a turnat pe mâini apă fiartă din căldare şi îndată, de fierbinţeala cea mare, atât i s-au ars mâinile, încât şi pielea i s-a zbârcit, răcnind foarte tare de durere şi cu mirare a strigat, zicând: *"Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul Mavrei, că nu este altul afară de Acela, în Care se slăveşte aceasta".*

Acestea zicând, a poruncit să elibereze pe sfântă. Dar mai înainte ca ea să fie liberă de judecată şi de muncă, diavolul iarăşi a intrat în inima ighemonului şi-l îndemna să se împotrivească aceleia care, cu curată ştiinţă, avea credinţa cea bună către Dumnezeu. Deci, chemând pe muceniţă, i-a zis: *"Încetează, Mavro, să nădăjduieşti spre Hristos şi jertfeşte zeilor".*

Sfânta a răspuns: "Nu voi jertfi idolilor, pentru că am pe Domnul, Cel ce mă apără pe mine".

Zis-a ighemonul: *"Gura ta o voi umple cu cărbuni aprinşi, de nu vei jertfi".*

Sfânta a răspuns: "Nu înţelegi că cele ce le faci în nebunia ta, poruncind să-mi umple gura cu cărbuni aprinşi, mă curăţesc cu totul de păcatele cele făcute cu limba şi cu gura? Că şi Domnul meu, când lui Isaia proorocul i-a arătat slava Sa şi l-a făcut pe el să poată auzi cântările îngereşti, fiindcă era încă în păcate, vrând să-l curăţească, a trimis la el pe unul din serafimi, având în mâini un cărbune aprins, pe care îl luase cu cleştele din altar şi a atins cu cărbunele buzele proorocului, zicând: Iată, s-a atins acesta de buzele tale şi va şterge fărădelegile tale, iar păcatele tale le va curăţi! Şi dacă proorocul cu un cărbune a câştigat iertare de păcate, apoi mă rog ţie ca nu numai gura mea s-o umpli de cărbuni aprinşi, ci şi faţa, capul şi peste tot trupul să pui cărbuni aprinşi şi să-l arzi, ca să fiu bună mirosire a lui Hristos. Şi Dumnezeu, Care a curăţit altădată păcatele proorocului acela, să le curăţească şi pe ale mele".

Nişte cuvinte ca acestea auzindu-le ighemonul, s-a înspăimântat şi totodată s-a aprins de mânie şi a poruncit să aducă o făclie plină de pucioasă şi de smoală, ca să ardă pe muceniţă.

Iar poporul care stătea împrejur, a strigat cu glas mare către ighemon, zicând: "Până când vei scorni munciri noi asupra acestei tinere fecioare? Încetează de acum să te mânii, ighemoane, căci ne mirăm foarte de răbdarea ei".

Iar ***Sfânta Mavra, întorcându-se către popor, a zis: "Fiecare din voi să-şi caute de lucrurile sale: bărbaţii să se îngrijească de lucrurile cele bărbăteşti, iar femeile să facă lucrurile lor cu curăţie şi cu blândeţe. Iar pentru mine nimeni să nu se îngrijească, pentru că eu n-am trebuinţă de nici un sprijin sau ajutor de la voi, căci Dumnezeu, spre Care nădăjduiesc, este sprijinitorul meu".***

Astfel grăind sfânta, ighemonul a poruncit să-i ardă trupul ei cu acea făclie.

Iar Sfânta, căutând spre făclie, a zis către ighemon astfel: "Ca şi cum n-ai fi ispitit cu cele dintâi munci şi acum ţi se pare că mă vei înfricoşa cu această proastă făclie? Au doară nu era mai mare şi mai înfricoşată căldarea care fierbea, în care am fost afundată toată şi nu m-am vătămat, ca şi cum ar fi fost apă rece? Tu singur eşti martorul meu, când ţi s-au opărit mâinile tale, iar eu nu m-am vătămat câtuşi de puţin şi acum să mă tem de o făclie ca aceasta? De voieşti, o, ighemoane, apoi un cuptor întreg să aprinzi şi să mă arunci în el şi atunci vei vedea puterea Hristosului meu, a Cărui roabă sunt; pentru că nu mă va lăsa Dumnezeul meu, Care m-a chemat la nevoinţa aceasta, prin fericitul meu bărbat, Timotei, iar făclia pe care o apropii de trupul meu, este ca o rouă, care se coboară de dimineaţă din cer pe pământ şi face să odrăslească pomii şi să aducă roade".

Ighemonul, fiind biruit de răspunsurile Sfintei Muceniţe, arătate chiar prin fapte şi neputând să afle munci mai grele asupra ei, s-a mâhnit foarte. Deci, a poruncit ca pe amândoi, pe Timotei şi pe Mavra să-i răstignească pe cruci, punându-i pe ei drept, unul în faţa celuilalt.

Iar când se duceau la răstignire, i-a întâmpinat pe ei maica Mavrei şi apucând pe fiică, a strigat, zicând: "Fiica mea, Mavra, oare astfel laşi pe maica ta, care te caută pe tine? Cine va purta podoabele tale? Ale cui vor fi hainele cele de mult preţ, argintul şi aurul, dacă tu, fiica mea, nu vei fi între vii?"

Răspuns-a Sfânta Mavra către maica sa, zicând: "Aurul şi argintul piere, hainele le mănâncă moliile şi frumuseţea feţei celei tinere cu vremea îmbătrâneşte şi se veştejeşte, iar cununa lui Iisus Hristos este nestricăcioasă în veci". Maica sa nu putea să răspundă ceva împotriva cuvintelor sfintei. Iar muceniţa, smulgându-se din mâinile maicii sale, a mers spre cruce, zicând către ea:

"Pentru ce mă tragi pe mine de la Cruce, nelăsându-mă să mă îndulcesc mai degrabă de Domnul meu, în asemănarea morţii Lui?"

Atunci ostaşii i-au răstignit pe ei, punându-i cu faţa unul spre altul. Şi au petrecut pe cruce nouă zile şi nouă nopţi, mângâindu-se şi sfătuindu-se unul pe altul. Sfântul Timotei învăţa pe soţia sa până seara, iar Mavra sfătuia pe împreună pătimitorul său până dimineaţa.

Şi a zis fericita Mavra către Sfântul Timotei: "Să nu ne dăm la somn, ca nu cumva, venind Domnul nostru, să ne afle pe noi dormind şi să se mânie asupra noastră. Căci, omul în casă, nedormind, lumânarea care arde goneşte năvălirea tâlharilor; iar stingând lumânarea, tâlharul cu înlesnire intră în casă şi fură. Deci, să nu dormim, ci să ne silim la rugăciuni, ca Domnul nostru să ne afle în neslăvită răbdare şi aşteptare a venirii Lui şi vrăjmaşul nu va îndrăzni să se apropie în taină şi să ne facă ispită nouă care suntem pe cruce".

Şi, iarăşi, după o vreme, Sfânta Mavra a zis către Sfântul Timotei: *"Deşteaptă-te, fratele meu, alungă somnul de la tine şi priveghează, ca să afli cele văzute de mine. Căci am văzut pe un om, stând înaintea mea ca într-o uimire, având în mâinile sale un pahar plin cu lapte şi miere, zicându-mi: "Pe acesta, primindu-l, să-l bei".*

Iar eu am zis către dânsul: *"Tu cine eşti?"*

Acela mi-a răspuns: "Sunt îngerul lui Dumnezeu".

Atunci am zis către dânsul: *"Să ne rugăm lui Dumnezeu!"*

Dar el mi-a zis: "Eu, milostivindu-mă, am venit spre tine, văzându-te flămândă şi însetată şi postind până la ceasul acesta".

Apoi, iarăşi am zis către dânsul: *"Cine te-a trimis pe tine la mine cu această milă netrebnică şi ce grijă porţi de răbdarea şi postirea mea? Nu ştii oare că Dumnezeu şi pe cele cu neputinţă le dăruieşte celor ce se roagă către Dânsul?"*

Zicând acestea, am început să mă rog. Pe când mă rugam, am văzut pe acel om ce mi se arătase cu paharul, întorcându-şi faţa dinspre mine la apus şi îndată am cunoscut că este nălucirea vrăjmaşului care şi pe cruce, vrea să ne ispitească. Şi a pierit acea nălucire.

După aceea a venit iarăşi altul şi mi se părea că m-a scos la un pârâu pe care curgea lapte şi miere şi-mi zicea: "Bea!"

Iar eu am răspuns: "Acum ţi-am spus ţie că nu voi bea apă, nici altă băutură pământească, până ce nu voi bea paharul morţii pentru Hristos, Domnul meu, pe care El singur îl va da mie, prin mântuirea şi nemurirea vieţii cele veşnice".

Când am zis aceasta, omul cel care îmi poruncise să beau din râu, îndată a pierit împreună cu râul.

După aceea, mi-a stat înainte un al treilea om minunat la vedere şi a cărui faţă strălucea ca soarele. Acela, luându-mă de mână, m-a ridicat la cer şi mi-a arătat un scaun împodobit, pe care erau puse haine albe şi o coroană prea frumoasă. Iar eu, minunându-mă de acea frumuseţe, am întrebat pe cel ce mă ducea: "Ale cui sunt acestea, Doamne?"

El mi-a răspuns: "Acestea sunt răsplătirile nevoinţelor tale! Ţie îţi sunt gătite hainele, coroana şi acest scaun".

Ridicându-mă apoi puţin mai sus, mi-a arătat un alt scaun asemenea împodobit, o haină albă şi o coroană. Şi l-am întrebat iarăşi: "Dar acestea ale cui sunt?"

Iar el mi-a răspuns: "Acestea sunt ale bărbatului tău, Timotei".

Şi iarăşi am îndrăznit a-l întreba: "Pentru ce sunt departe scaunele unul de altul?"

Şi mi-a răspuns: "Multă deosebire este între tine şi între bărbatul tău. Oare nu ştii că după sfătuirea lui ai intrat şi tu în nevoinţa pătimitoare şi aceea este pricina încununării tale? Deci, acum întoarce-te în trupul tău şi mâine la ceasurile şase vor veni îngerii lui Dumnezeu ca să ia sufletele voastre şi să le înalţe la ceruri. Însă fiţi treji ca să nu înceapă vrăjmaşul a vă ispiti iarăşi".

Vedeniile acestea le-a spus Sfânta Mavra fratelui ei, Timotei, cu care se mângâia întru Domnul. Iar după ce a sosit acea zi şi ceasul al şaselea, îngerul lui Dumnezeu a venit să ia sufletele mucenicilor.

Şi a zis Sfânta Mavra către poporul ce privea la pătimirea lor: "Fraţilor şi surorilor, aduceţi-vă aminte că am făcut cele omeneşti, vieţuind cu oamenii. Şi iarăşi am săvârşit şi cele ale lui Dumnezeu, fiind robi ai Lui. Iar acum, primim

cununile cele fără de moarte de la Domnul nostru Iisus Hristos. Deci, făcând şi voi cele ce sunt ale firii omeneşti, sârguiţi-vă, de asemenea, ca să săvârşiţi şi cele care sunt plăcute lui Dumnezeu, pentru ca să câştigaţi iertare de păcate şi să primiţi cununi de la acelaşi Stăpân al nostru".

Zicând Sfânta Mavra acestea, îndată amândoi şi-au dat sufletele lor în mâinile lui Dumnezeu şi aşa şi-au sfârşit mucenicia lor cu bună nevoinţă, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia Se cuvine slavă, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, în vecii vecilor. Amin.

Sfinții mucenici Timotei și Mavra - drumul spre sfințenie

Căsătoriți abia de 20 de zile și aduși la judecată pentru credința lor, cei doi sfinți au fost îndelung chinuiți și, în cele din urmă, răstigniți, rugându-se vreme de zece zile atârnați pe cruce, ca să ajungă sufletele lor la Domnul.

***

Pe vremea când împăratul păgân Dioclețian dăduse poruncă să fie chinuiți și uciși creștinii care nu se lepădau de credința lor, a fost adus la judecată Sfântul Timotei. Citeț bisericesc, căsătorit abia de 20 de zile cu Sfânta Mavra, acesta nu a dorit să jertfească idolilor, mâniindu-l pe ighemon. Atunci au început chinurile, căci din pricina a două fiare înroșite în foc și înfipte în urechile sale, Sfântul Timotei a surzit și a orbit, iar apoi a fost spânzurat cu capul în jos, fiind atârnate de el greutăți mari, dar cuviosul nu slăbea în mărturisirea de credință.

Ighemonul a ademenit-o pe Mavra să se împodobească și să-l convingă pe soțul ei să nu o lase văduvă de tânără. Dar Sfântul Timotei, văzător cu duhul fiind, a privit cum diavolul o însoțea și a învățat-o pe aceasta să nu îi dea ascultare, ci să urmeze Domnului.

Și dorind Mavra să pătimească și ea pentru Hristos, i-a fost smuls tot părul capului ei, apoi i-au fost tăiate degetele de la mâini, ba chiar a fost aruncată într-un vas cu apă clocotită, dar tânăra soție rămânea nevătămată.

În cele din urmă, cei doi soți au fost răstigniți față în față, rămânând pe cruce vreme de încă zece zile, timp în care se rugau și se încurajau unul pe altul să nu cedeze ispitelor, și astfel au urcat amândoi în Împărăția Cerurilor.

Sinaxar 3 mai

În această lună, în ziua a treia, pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, soţia sa.

Acest Sfânt Timotei aflându-se în chipul clericilor, în Egipt, fiind anagnost, învăţa poporul din satul Penapeon sfintele cuvinte. După aceea luându-şi femeie pe Mavra, şi nelocuind cu dânsa nici douăzeci de zile, a fost pârât, şi l-au dus la Arian, guvernatorul Tebaidei.

Acesta i-a poruncit să-şi aducă cărţile pe care le citea creştinilor, el însă n-a voit să facă aceasta, ci încă a zis guvernatorului că el îşi ţine cărţile în loc de copii, şi cu acestea se întăreşte şi de îngeri este păzit, când îi cheamă într-ajutor prin puterea dumnezeieştilor cuvinte ce erau scrise în cărţi; şi că nimeni nu-şi va da de bunăvoie copiii săi spre moarte.

Pentru aceasta i-au băgat prin urechi piroane de fier arse, din care i s-au vătămat luminile ochilor, şi i s-au scurs. După aceea îi legară gleznele la o roată i-au pus o zăbală în gură, şi l-au spânzurat cu capul în jos, legându-i o piatră de grumaji.

Dar neslăbindu-se el cu aceste chinuri, a gândit guvernatorul să amăgească pe femeia lui, Mavra, şi a luat-o cu amăgiri, zicându-i să se împodobească şi să slujească idolilor. Iar ea nu a ascultat de dânsul, ci mai vârtos ascultând ce o învăţa Sfântul Timotei, soţul ei, ea a mărturisit înaintea guvernatorului că este creştină. Atunci i-au smuls părul capului şi i-au tăiat degetele şi au băgat-o în apă clocotită, în care nefiind opărită sfânta, a crezut guvernatorul că apa nu este clocotită şi a poruncit să i se toarne apă în mână. Atunci sfânta a luat cu mâna ei apă din căldare şi turnându-i în mână s-a jupuit pielea de pe mâna guvernatorului.

Pentru aceasta au fost răstigniţi amândoi, şi stând nouă zile răstigniţi, se învăţau unul pe altul să rabde chinurile, şi se sfătuiau să nu slăbească, şi aşa şi-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

În vremea când se aflau sfinţii pe cruce, diavolul venind în vedenie la Sfânta muceniţă Mavra, i-a dat un pahar de miere cu lapte, şi o îndemna să-l bea, iar ea cu rugăciunea sa l-a alungat; şi iarăşi a văzut cum a dus-o la o apă curgătoare, şi o îndemna să bea; dar ea zise: "Nu voi bea dintr-acestea, ci din paharul vieţii şi al nemuririi ce mi-a pregătit Hristos" - şi aşa a fost diavolul biruit şi s-a depărtat de la dânsa.

Şi venind îngerul lui Dumnezeu la dânsa, a văzut sfânta că a dus-o la cer, şi luând-o de mână îi arătă un scaun, şi haină luminoasă peste dânsa şi o cunună, şi-i zise: "Acestea ţi s-au gătit ţie". După aceea a dus-o într-un loc mai înalt, şi iarăşi îi arătă alt scaun şi haină înfrumuseţată şi cunună, şi-i zise: "Acestea s-au gătit spre moştenire bărbatului tău. Iar osebirea locului însemnează că bărbatul tău a fost pricinuitor al mântuirii tale".

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici Diodor şi Rodopian diaconul.

Aceştia au trăit în zilele aceleiaşi persecuţii a lui Diocleţian, iar pentru credinţa în Hristos au suferit ocări multe şi chinuri şi bătăi, la Afrodisia Cariei, în Asia Mică, mai apoi fiind ucişi cu pietre şi-au dat sufletele lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Petru, făcătorul de minuni, episcopul Argosului.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor douăzeci şi şapte de mucenici, care prin foc s-au săvârşit.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodosie, egumenul Lavrei Grotelor din Kiev şi începătorul monahismului de obşte în Rusia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Proloage - Pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, soţia lui (†295)

Luna mai în 3 zile: pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, soţia lui (†295).

Sfântul Timotei era din satul Penapion, cleric al Bisericii şi a trăit pe vremea lui Diocletian, împăratul Romei. Deci, tânăr fiind, Timotei şi-a luat, ca soţie, o fecioară, cu numele Mavra. Şi, nefiind ei împreună nici douăzeci de zile de la nunta lor, s-a pornit prigoana împotriva creştinilor, iar Timotei, fiind prins, a fost adus înaintea lui Arian, dregătorul Tebaidei, spre cercetare.

Drept aceea, i-a poruncit dregătorul să înfăţişeze cărţile, din care citea creştinilor, învăţându-i, dar el n-a voit să facă una ca aceasta, ci, încă, a răspuns dregătorului, că el tine cărţile că pe nişte copii ai săi şi că se întăreşte din ele şi capătă ajutor, cu puterea dumnezeieştilor cuvinte, scrise într-însele şi că nimeni nu-şi dă de bună voie copiii la moarte.

Deci, prigonitorul, mâniindu-se de îndrăzneala lui Timotei, a dat poruncă să-l pună la grele chinuri. Şi degrabă, la porunca dregătorului, slujitorii i-au străpuns urechile lui Timotei cu fiare înroşite în foc, încât acesta şi-a pierdut lumina ochilor, scurgându-i-se ochii. I-au legat apoi gleznele la o roată şi i-au pus o zăbală în gură, iar, după aceea, spânzurându-l cu capul în jos, i-au atârnat de grumazi o piatră grea, mărindu-i astfel, şi mai mult, durerea. Dar, neslăbind el în credinţă, la aceste

chinuri, prigonitorii au crezut că vor putea îndupleca pe femeia lui să slujească idolilor.

Iar ea, neascultand de ei, ci mai mult luând aminte la cele ce o învăţa Sfântul Timotei, soţul ei, a mărturisit că este creştină. Pentru aceasta i-au smuls părul capului, şi i-au tăiat toate degetele şi au aruncat-o într-un cazan cu apă clocotită, în care, nearzându-se Sfânta, dregătorul gândea că apa nu este clocotită şi că este apă rece. Şi, cerând el să i se toarne apa din cazan pe mână, îndată i s-a jupuit pielea de pe mână.

Şi multe alte chinuri şi răni au îndurat Timotei şi soţia sa, dar n-au încetat o clipă, a mărturisi credinţa lor în Hristos şi a defăima păgânească închinare la idoli.

Deci, văzându-i tari în credinţă, dregătorul a dat poruncă să fie răstigniţi amândoi, unul în faţa altuia. Şi, după nouă zile de chin şi-au dat duhul, în ziua de trei mai.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Întru această zi, cuvânt despre Sfântul Sisoie, cum a înviat un mort, numai prin cuvânt.

A mers odată un mirean la ava Sisoie, în muntele lui ava Antonie, având împreună cu sine şi pe fiul său. Şi pe cale s-a întâmplat că a murit fiul lui. Şi nu s-a tulburat, ci l-a luat pe el la stareţ, cu credinţă.

Şi a căzut cu fiul său, ca şi cum i-ar face metanie, ca să fie binecuvântat de stareţ. Şi, sculându-se, tatăl a lăsat copilul la picioarele bătrânului şi a ieşit afară din chilie. Iar bătrânul, socotind că îi face metanie, a zis copilului: "Ieşi afară, scoală", că nu ştia că este mort. Şi, îndată, s-a sculat şi a ieşit.

Şi văzându-l pe el tatăl său s-a înspăimântat şi, intrând s-a închinat bătrânului şi i-a spus lui minunea. Şi, auzind bătrânul s-a mâhnit, că nu voia să se ştie aceasta.

Iar ucenicul lui i-a poruncit tatălui să nu spună nimănui, până la sfârşitul zilelor stareţului.

Sfântul Nicolae Velimirovici - “Proloagele de la Ohrida” - Pomenirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra

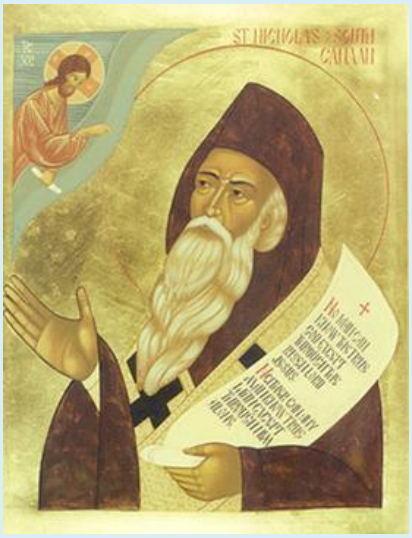

Viaţa şi destinul acestor doi mari şi minunaţi mucenici, soţ şi soţie, este cu adevărat uimitoare.

Din cauza credinţei lor creştine ei au fost aduşi înaintea lui Arrianus, guvernatorul Thebaidei, în timpul împărăţiei lui Diocleţian. Aceasta s-a întâmplat la douăzeci de zile după cununia lor.

Timotei era citeţ la biserica locului în care trăiau. Guvernatorul 1-a întrebat: *„Cine eşti, care îţi este numele, cetatea."*

La acestea Timotei a răspuns: „Eu sunt creştin şi sunt citeţ în Biserica lui Dumnezeu."

Guvernatorul a continuat: *„Oare nu vezi aceste instrumente de tortură aşezate în jurul tău şi care te aşteaptă?"*

Timotei a răspuns: „Dar tu, nu vezi toţi îngerii lui Dumnezeu care în jurul meu sunt şi mă întăresc?"

Guvernatorul a poruncit unui chinuitor să-i străpungă capul prin urechi cu o vergea de fier, iar de durere, ochii mucenicului au ieşit în afară. După aceea 1-au spânzurat cu capul în jos, băgându-i în gură un căluş de lemn.

Mavra, care se afla lângă el, era aproape ca leşinată de spaima torturilor lui, dar văzându-1 pe soţul ei că nu se sperie, ci chiar el o încurajează, ea a păşit înaintea judecătorului mărturisindu-şi cu glas mare credinţa.

Guvernatorul a pus să i se smulgă femeii perii capului, iar apoi degetele mâinilor. După multe alte torturi bestiale, din care ar fi pierit chiar de la început dacă nu i-ar fi apărat harul lui Dumnezeu, ei au fost răstigniţi faţă în faţă. Ei au stat astfel răstigniţi, păstrându-şi viaţa, timp de nouă zile; în tot acest timp au grăit unul cu altul, întărindu-se.

În ziua a zecea a răstignirii lor ei şi-au dat sufletele în mâinile Stăpânului lor, pentru care până la capăt moartea pe cruce o au îndurat, făcându-se vrednici împărăţiei Lui. Ei au luat cu cinste mucenicia pentru Hristos la anul 286.

Cântare de laudă la Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra

Timotei şi Mavra pe cruce stau răstigniţi,
Faţă în faţă.

Chipurile lor albe
De suferinţă, prin Domnul Hristos
Unul pe celălalt se privesc,
Mai bine decât prin ochii trupeşti.

Căci suferinţa lor pe ei i-a înălţat
Mai presus de toate.

Timotei grăieşte:
„Mavra iubită, scumpa mea,
Sora mea, trupul tău fragil mai tare ca al meu doare!
Dar să nu te laşi, scumpa mea, sora mea,
ci cu mine să stai în rugăciune!
Către Hristos al nostru
Gândurile noastre să le ţintuim.

Mavra răspunde:

„ Timoteie iubit, dragul meu,
Fratele meu, cu adevărat Duhul Domnului
Pe mine mă-ntăreşte.

Stăpânul Hristos durerea îmi alină,
Dar pe mine acum mă dor rănile tale cumplite,
O, slava mea, soţul meu iubit.

Dar încă puţin, dragul meu,
dulcele meu frate,
încă puţin, să îndurăm,
să îndurăm până la capăt.
Din ghimpii suferinţelor noastre
vor înflori trandafiri,
Iar pe tine te voi vedea binecuvântat şi plin de slavă
Între oştirile cereşti.

O, să îndurăm, să îndurăm cu bucurie, fără strigăt.
Să nu adormim de durere, scumpul meu,
Ci treji să fim;

Domnul poate veni în orice clipă -
Să nu fim ruşinaţi, în mijlocul chinului nostru.

Iată văd cerurile deschizându-se,
Iată văd comorile negrăite pregătite nouă.

Timotei către Mavra grăieşte:
„ O, sora mea prea minunată,
O, mireasa Domnului meu Hristos, muceniţă slăvită!
Pe Hristos Domnul îl slăvesc!
Pe El să-L slăvim pentru marea Sa milă!
Iată El pe noi ne-a învrednicit
de această moarte decât toate mai înaltă.

O, Slavă Ţie Dumnezeul nostru, Slavă Ţie!
Celui care pentru noi Te-ai jertfit, Slavă Ţie!
Noi acum sufletele noastre
Întru ale Tale mâini le aşezăm.”

Protopresviter Gheorghios Papavarnávas - Sinaxar - Căsătoria desăvârşită: Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra

O pereche de sfinţi ucişi în chinuri de către idolatri s-au făcut pildă de jertfă de sine, de dragoste şi dăruire către Domnul dragostei, Iisus Hristos.

Icoana făcătoare de minuni a Sfintei Mavra din biserica ei de la Macherádo, insula Zakinthos

La slujba Tainei Nunţii cântăm între altele şi cântarea: ”Sfinţilor mucenici care bine v-aţi nevoit şi v-aţi încununat…”, deoarece se potriveşte caracterului nunţii, care este martirică, fiind o Taină a dragostei. Da altfel, dragostea, prin firea ei este mucenicie, este cruce. Doi oameni străini unul de altul, două lumi şi caractere diferite, fiecare cu mentalitatea, cu neajunsurile, cu slăbiciunile lui, este chemat să trăiască toată viaţa alături de un altul, să îl suporte şi să îl tolereze. E nevoie, într-adevăr, de mari resurse de dragoste adevărată şi jertfelnică.

Sfinţii de astăzi au trăit bucuria acestei dragoste, taina şi mucenicia crucii. Sfântul Timotei era citeţ şi ”citea în Biserică sfintele cuvinte”. Cunoştea foarte bine valoarea Sfintelor cărţi, de aceea a refuzat să le predea lui Arrianós, ighemonul idolatru, atunci când acela le-a cerut pentru a le distruge, şi i-a dat minunatul răspuns: ”Cărţile creştinilor le socotesc ca pe copiii mei, pe acestea mă sprijin şi pentru ele mă păzesc îngerii, pentru că puterea dumnezeieştilor înţelesuri care sunt înscrise în ele îi cheamă pe îngeri în ajutorul meu. Întrucât, deci, nici un părinte nu-şi omoară copiii de bună voie, aşa nici eu nu îţi predau cărţile pentru a le arde”.

După această curajoasă mărturisire, Sfântul Timotei a pătimit mult: i-au străpuns urechile cu fiare înroşite în foc şi i-au fost scoşi ochii. Apoi i-au adus-o înainte pe soţia sa, pe Mavra, cu care se căsătorise de numai 20 de zile, ca să îl convingă să se lepede de Hristos, dar lucrurile s-au petrecut taman pe dos: Timotei a convins-o pe Mavra să mărturisească şi ea credinţa în Hristos, drept pentru care şi ea a fost pusă la chinuri.

Sfinţii Timotei şi Mavra, frescă din secolul al XV-lea de la Mănăstirea Sfintei Mavra din Koiláni, Lemesós (Cipru)

Dar pentru că în chip minunat au rămas nevătămaţi de chinuri, în cele din urmă au fost amândoi răstigniţi, având astfel marea cinste de a avea asemenea sfârşit precum Acela pe care L-au iubit mai mult decât orice altceva în viaţă. În timp ce atârnau pe cruce, vreme de zece zile, au primit turbatele atacuri ale diavolului, care credea că îi poate atrage cu făgăduinţe înşelătoare şi plăceri pământeşti. Sfinţii, în cele din urmă, l-au biruit, deşi se aflau şi în mari dureri trupeşti. S-au luptat cu mare bărbăţie şi s-au întărit unul pe altul.

Dragostea, care este depăşire a iubirii de sine, rezistă până la mormânt, dar şi dincolo de el. În zilele noastre, când se vorbeşte atât de mult despre eros şi dragoste, oamenii se înstrăinează tot mai mult unul de altul, iar divorţurile se înmulţesc din motive de cele mai multe ori nesemnificative, pentru că dragostea nu este adevărată, ci amestecată cu egoism şi cu alte patimi şi cu totul străină de duhul Crucii, adică al jertfei, al slujirii şi al dăruirii.

Cel care iubeşte cu adevărat se jertfeşte pe sine pentru ceilalţi, în timp ce în dragostea mincinoasă, omul îi jertfeşte pe ceilalţi pentru a trăi el.

Dovada dragostei autentice sunt semnele Crucii. Ucenicii lui Hristos L-au recunoscut pe Învăţătorul lor, după Înviere, după semnele Crucii, care sunt puterea şi slava Lui. A fost, aşa cum cântăm în Săptămâna mare, ”plin de răni, dar şi Atotputernic”. La fel se întâmplă şi cu adevăraţi Lui ucenici, care îşi răstignesc în fiecare zi voia proprie, ascultând de voia Lui. Aceştia ştiu să depăşească greutăţile şi ispitele, şi au depăşit în limitele vieţii lor personale chiar şi moartea. De altfel, viaţa izvorăşte din Cruce şi din mormântul gol: ”prin Cruce s-a făcut bucurie la toată lumea”.

Mucenicii Timotei şi Mavra au fost răstigniţi, dar au şi înviat. Au trăit uniţi prin legăturile dragostei adevărate, au plecat din lumea aceasta uniţi şi iubindu-se şi continuă să trăiască şi să aibă pregustarea împărăţiei lui Dumnezeu până la Învierea cea de obşte, făcându-se faruri duhovniceşti şi călăuzitori nouă pe calea Crucii şi a Învierii vieţii noastre.

Timotei şi Mavra sau împreună-răstignirea până la capăt

Pătimirea Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra este un model pentru toţi creştinii căsătoriţi şi nu numai.

***Părintele Gheorghe Calciu** spunea intr-unul din faimoasele Cuvinte către tineri (al optulea, cel rămas nerostit), cuvinte plătite cu preţ greu de suferinţă: "Cine are ca îndreptar de conştiinţă pe: «Eu am copii de crescut», iar ca justificare morală pe: «Rectorul m-a pus să iau declaraţii», acela are în loc de suflet un mecanism teleghidat [...] Fiţi voi secerătorii cei harnici! Uitaţi de instinctele voastre supra incitate de către unii dintre dascălii voştri, al căror principiu este: «Am mamă, am tată, am fii, am fiice, am salariu prea mare ca să accept sacrificiul şi suferinţa pentru Hristos şi pentru Biserica Lui»".*

Cuvintele părintelui Calciu nu au rămas simple cuvinte, ci au fost adeverite prin adevărate fapte de mucenicie, "lămurite prin foc". De aceea, cuvintele lui au viaţă, au putere, iar el însuşi a rămas pentru noi un reper pentru ce înseamnă să fii cu adevărat creştin. ***Nu şi-a propus să fie sfânt, ci doar creştin. Atâta doar că, cel puţin uneori, la răscrucea vieţii, preţul cu care se plăteşte păstrarea condiţiei de creştin - adică… "simpla" mântuire - este chiar martiriul.***

Aşa a fost şi Sfântul Timotei, creştin din Tebaida Egiptului, în vremea împăratului Diocleţian. ***La numai douăzeci de zile de la căsătoria lui cu frumoasa Mavra, el este pus în faţa opţiunii ultime între credinţă şi moarte.***

Descrierile hagiografice nu lasă, uneori, să se vadă această alegere drastică, dramatică, pe care cel adus în faţa prigonitorilor o avea de făcut. ***De o parte - chinurile groaznice ale prigonitorilor; de cealaltă parte - "o viaţă înainte" în care se putea "realiza", o iubire şi o căsătorie abia înmugurită, tinereţea cu toate visele şi elanurile ei, perspectiva unei vieţi liniştite, prospere chiar… La mijloc, miza, Cuvântul lui Dumnezeu, adică… Viaţa veşnică!***

Căci ***Sfântul Timotei era citeţ al Sfintelor cărţi în Biserică, iar pentru el Cuvântul acelor cărţi era totul, era comoara, era viaţa adevărată, faţă de care această viaţă cu toate darurile ei nu mai însemna nimic.*** Şi pentru El, Cuvântul Cărţilor cerea „adeverire" prin viaţa lui, cerea „lămurire" prin focul suferinţei. Dar aici este alegerea. Dar nu doar atât, ci şi trezvia şi răbdarea necurmate, aşa cum vom vedea. Căci, ***odată lepădând perspectiva vieţii molatice în braţele patimilor, urmează lupta, încercarea, focul.*** Pentru mucenic, torturile. Nimeni, ca om, nu le poate rezista.

Viaţa lui ne transmite parcă acest mesaj: ***"Nu vă amăgiţi: nu puteţi voi trăi întru Hristos. Nu puteţi voi duce Crucea. Voi puteţi doar să alegeţi! Între comoditatea lumii, a patimilor şi Cuvântul lui Dumnezeu. Atât. Restul, Îl face Dumnezeu,***

dacă ne azvârlim orice nădejde în sine şi ne dăm pe mâna Lui, a Celui care ne-a chemat din pântecele maicii noastre“. Mucenicul a ales. Şi a rezistat chinurilor pentru că Hristos era întru El şi Hristos era prigonit şi suferea chinurile. Aceasta este proba de foc.

Şi totuşi … nu ajunge chinul cumplit al acestora, nu ajunge tortura fizică, imposibil de îndurat. Nu. Se adaugă chinul sufletesc. Chinul cel mai greu de dus. Punctul critic. Rele peste rele se adaugă peste omul care L-a ales pe Dumnezeu. Iadul pare nesfârşit, fără fund.

Ce a simţit, oare, mucenicul Timotei când i-au adus în faţă pe Mavra, iubita lui soţie, împodobită, unsă cu uleiuri, cu parfumuri, pentru a-l convinge să renunţe la martiriu şi să cedeze? Credeţi că îi cerea ceva cumplit? ***Nu, aparent nu, îi cerea să spună DA prigonitorilor, aşa, de formă, pentru a putea, în continuare, să ducă o viaţă de soţ cu ea şi să citească, aşa cum făcea, cărţile în Biserică.***

Răbdarea, stăruinţa mucenicului a schimbat-o însă pe Mavra în vrednică împreună-mucenică pentru Hristos. Pentru aceasta, Domnul i-a învrednicit de o moarte asemănătoare cu a sa: ***au fost răstigniţi împreună, agonizând timp de nouă zile.***

Alte nouă zile de foc, de teribilă şi inimaginabil de dureroasă “lămurire”. Pentru că diavolul pune piedici până în ultima clipă! Să nu credem că dacă am suferit cumplit în trupul nostru, putem să sperăm, prin aceasta, la un moment dat, la o “scutire” obţinută de la vrăjmaş dinspre ispitele mai subtile, sufleteşti. Dovada este viaţa acestor sfinţi.

Diavolul încearcă să o amăgească pe Mavra, zdrobită, strivită, cu părul smuls, cu degetele smulse, răstignită, până la ultima suflare. Stăruinţa cere priveghere până la sfârşit. Căci numai cine rabdă până la sfârşit se mântuieşte…

„Căsătoria, cale spre sfinţenie”- Sfinţii Timotei şi Mavra

3 Mai , Egipt, sec. 3

Sfinţii Timotei şi Mavra au trăit în ţinutul Tebaidei din Egipt, într-un cătun pe nume Petapion (sau Panapion). Timotei se deosebea prin marea sa cucernicie şi prin măiestria sa „în scrierile sfinte” – adică iscusinţa de a citi (citirea fiind numită „cunoaştere a scrierilor sfinte”, deoarece oamenii învăţau să citească folosind Scriptura sau scrieri religioase).

De multe ori în timpul nopţii, după terminarea treburilor zilnice, vecinii şi sătenii mai evlavioşi se adunau laolaltă şi obişnuiau să-i ceară să le citească din cărţile sfinte ale Scripturii pe care le avea, astfel ca sufletele lor însetate să-şi potolească setea şi să se bucure de auzirea cuvântului lui Dumnezeu. (În acei primi ani ai creştinătăţii era un lucru foarte deosebit ca să aibă cineva dintr-un cătun o copie a Sfintei Scripturi.)

Văzându-i osârdia, episcopul Tebaidei l-a rânduit citeţ şi toţi sătenii nădăjduiau să-l aibă drept părinte duhovnicesc într-o zi – fie ca preot, ori poate chiar ca episcop. ***Mavra era şi ea binecunoscută în sat pentru evlavia ei, deci când ea şi Timotei s-au căsătorit, toţi s-au bucurat de armonioasa legătură a celor doi tineri. Erau încredinţaţi că fericita căsătorie va aduce mult bine satului lor şi Bisericii lui Hristos.*** Aceasta a şi fost să fie, dar într-un chip neaşteptat.

Văzând cum întreg satul se bucură pentru ei şi cât erau de iubiţi, unii dintre săteni au început să pizmuiască fericita pereche. Pizmuirea i-a dus curând la uneltiri

drăceşti împotriva lui Timotei şi a Mavrei. Ştiind că Arrian, cârmuitorul ţinutului, era un înfocat idolatru, ce nu ar fi lăsat vreun creştin pe care l-ar fi aflat să-i scape viu din mâini (fără numai dacă acela ar fi trădat pe Hristos şi ar fi jertfit idolilor), acei săteni au hotărât să-i pârască pe cei doi dregătorului la numai douăzeci de zile de la nunta lor.

Îndată Arrian a cerut ca Timotei să se înfăţişeze înaintea lui. I se spusese că Timotei era citeţ în Biserică, învăţând Cuvântul lui Dumnezeu din cărţile sfinte pe care le avea în casă, trăgând astfel pe mulţi idolatri la credinţa creştinească. Mai întâi Arrian a cerut ca Timotei să-i aducă toate cărţile sfinte.

Dar Timotei, cunoscând că Arrian dorea să nimicească preţioasele cărţi, a răspuns ***„O, dregătorule Arrian, să ştii că acele cărţi ale creştinilor îmi sunt ca nişte copii, căci cu ele îmi ajut fraţii şi, precum socotesc că ştii, nici un tată nu-şi lasă copiii să-i fie aruncaţi în foc. Deci, nici eu nu-mi pot lăsa fii duhovniceşti în mâinile tale necurate. Aceste sfinte cărţi mă întăresc pe mine şi pe creştinii din satul meu, şi pentru ele îngerii Domnului, ce sunt întotdeauna aproape de noi, ne au în pază”.***

Răspunsul acesta l-a aţâţat pe Arrian, care a poruncit să se înroşească în foc fiarele care să fie băgate în urechile sfântului. Şi pe când ceilalţi se cutremurau de drăceasca poruncă, Timotei a rămas neclintit. Arrian a grăit către Timotei: „Nu vezi uneltele de chinuire gătite ţie?” ***Dar Timotei i-a răspuns: „Nu vezi îngerii lui Dumnezeu care mă întăresc?”*** Astfel, chiar şi după această chinuire sălbatică, care l-a făcut să-şi piardă lumina ochilor trupeşti, ochii inimii sale au rămas luminaţi.

Arrian a închipuit încă mai multe chinuri, turbând şi mai tare când n-a putut în nici un fel să-l biruie pe Timotei. De faptul, unele chinuri nici nu l-au atins – lăsându-i trupul şi credinţa nevătămate. Sfântul primi toate chinurile fără a-şi pierde curajul şi fără a cârti.

Când turbatul dregător şi-a dat seama că nu-l poate nicicum schimba pe Timotei prin chinuire, i-a venit gând s-o cheme pe Mavra, soţia lui Timotei, nădăjduind ca ea, cu sfaturile ei de tânără şi chipeşă nevastă, să-l facă să primească a se lepăda de Hristos şi a jertfi idolilor. La început tiranul s-a prefăcut a fi bun cu ea şi i-a spus de planul său ca ea să-l îndemne pe Timotei să se lepede de credinţa lui. El i-a spus: *„O, Mavra, am auzit că nici douăzeci de zile nu au trecut de când te-ai măritat cu soţul tău, acel nefericit Timotei. Este ruşinos ca credinţa lui să stea în calea desfătării voastre cu o minunată viaţă împreună. Deci, du-te aşa cum eşti*

împodobită şi sunt încredinţat că tu vei avea puterea să-l îndupleci să mi se supună, astfel ca să nu-ţi pierzi soţul înainte de a fi gustat desfătările căsniciei".

Mavra a primit degrabă să meargă să stea de vorbă cu iubitul ei soţ. ***Dar nu avea de gând să-l îndemne să-şi schimbe credinţa. Ci mai curând mergea să-l întărească în mucenicia sa şi să se întărească şi ea cu cuvintele lui, căci se aştepta ca şi ea să sufere pentru Hristos, de nu se supunea lui Arrian.***

După ce l-a văzut pe Timotei, cu îndrăznire a spus dregătorului că şi ea era creştină şi gata să sufere mucenicia pentru adevărata credinţă. ***Iată ce familie sfântă, pe care nici necazul, nici grijile, nici prigonirea, nici primejdia, nici tăierea nu era în stare s-o despartă de Domnul.***

Cuvintele Mavrei, ce şi-a mărturisit cu atâta vitejie credinţa înaintea dregătorului, l-au aţâţat şi mai mult pe acesta, căci i-a zădărnicit cu totul planul de a-l face pe Timotei să se încline. El începu să închipuie chinuri încă mai sălbatice şi drăceşti pentru ea, spre a încerca s-o silească să se lepede de credinţă. I-au smuls părul şi i-au tăiat toate degetele. Dar pe când o munceau, ea se ruga lui Dumnezeu să-l ierte pe chinuitorul ei. Şi ea a rămas de multe ori neatinsă de acele chinuri, ce n-au putut defel s-o facă a slăbi cu duhul . ***Dogoarea dragostei sale pentru Hristos făcea ca durerea chinurilor să-i pară foarte slabă.***

Când nici unul dintre acele chinuri nu au izbutit să slăbească hotărârea Mavrei de a rămâne neclintită întru Hristos, turbatul tiran a răspuns la fel ca gloata din vechime când au cerut ca Hristos să se răstignească. *El a poruncit ca Timotei şi Mavra, fericita însoţire de douăzeci de zile, să fie răstigniţi unul în faţa celuilalt pe lemn.*

Deci citeţul Timotei şi strălucita lui soţie Mavra mulţumiră lui Dumnezeu că i-a întărit în muncile cele înfricoşate. ***Spânzuraţi pe cruce, ei au trăit încă nouă zile. Sprijiniţi în chip minunat de către Domnul, se îndemnau şi se mângăiau unul pe celălalt şi astfel nu au ajuns nicicum să-şi piardă curajul ori să slăbească cu duhul, în ciuda tuturor durerilor îndurate.***

Una din Vieţi adaugă: ***„Întinşi astfel în agonia morţii, înaintea ochilor lor împăiejeniţi s-a ivit o slăvită vedenie de îngeri, făcându-le semn şi arătând către scaunele din cer, alături de Iisus Hristos pentru care au murit".***

În a zecea zi ei şi-au dat sufletele Domnului, plecând în marea călătorie veşnică împreună, un suflet în două trupuri.

Pe insula Zakinthos din Marea Egee se află o biserică afierosită Sfinţilor Timotei şi Mavra, mucenicii proaspăt căsătoriţi, unde s-au săvârşit multe tămăduiri minunate.

(Din „Căsătoria , cale spre sfinţenie”, Ed. Sophia 2001)

Din dragoste pentru Hristos: Timotei şi Mavra

Cea mai frumoasă poveste de dragoste şi moarte nu este Romeo şi Julieta, ci întâmplarea tinerilor căsătoriţi Timotei şi Mavra, din cetatea Tebaida, care au fost răstigniţi pentru credinţa lor în Hristos, pe două cruci aşezate faţă în faţă, de pe care, vreme de zece zile şi-au vorbit! Nu a cules nimeni cuvintele lor, mai curate decât roua, dar câte piese de teatru, câte misterii sau opere, întru întărirea credinţei noastre, s-ar fi putut compune din secolul III până acum, dacă le-am fi avut…

De zece ori a cântat ciocârlia în cetatea lui Arianus, prinzându-i treji pe cei doi îndăgostiţi, căci durerea ascuţită a piroanelor care le străpungeau mâinile şi picioarele nu îngăduia trupurilor, pornite spre moarte, vreo clipă de răgaz. Dar câtă iubire trebuie să-i fi copleşit, o iubire asemănătoare celei la care visam în adolescenţă şi pentru care ne-am fi dat şi viaţa. O iubire compusă nu doar din atracţia omenească, ci şi din prezenţa lui Hristos în inima lor, mai intensă decât orice binecuvântare de nuntă. Această iubire nepământeană şi-o împărtăşeau de pe cruce iarăşi şi iar. Declaraţiile lor de dragoste trebuie să fi depăşit orice închipuire a sublimului. Percepţia durerii era schimbată mereu în expresie a dragostei şi întăririi sufletului iubit. Preocuparea pentru durerea celuilalt o suprimă aproape întotdeauna pe a ta. Numai când suntem pe cruce, Domnul ne permite să aflăm acest secret.

Uneori, agonia unui suflet care începe să se desprindă de trupul său durează prea mult, pentru cei din jur. Nu ştim dacă el mai are simţul timpului, dar ceilalţi adesea

nu mai au răbdare să-l asiste, căci vor să-şi continue viaţa lor. Singurătatea în care se petrece experienţa desprinderii este mai dureroasă decât toate escarele, decât toate rănile agonisite de-a lungul întregii sale vieţi de către muribund.

Suflete, nu te teme! Cere ajutorul Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, cere ajutorul Mântuitorului şi vei simţi cum, în preajma ta, de pe o cruce asemănătoare celei pe care te afli tu pironit, se revarsă o nesfârşită Iubire, o dragoste de mireasă curată, întărindu-te pentru drumul cel greu, pe care îl mai ai încă de străbătut.

Ne amintim în 3 mai, plini de cutremurare, de martiriul Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra, răstigniţi pentru Hristos în anii 286 ai domniei lui Diocleţian.

Să avem ajutorul lor!

Elena Frandeş

Preot conf. dr. Constantin Necula - La baza iubirii este darul

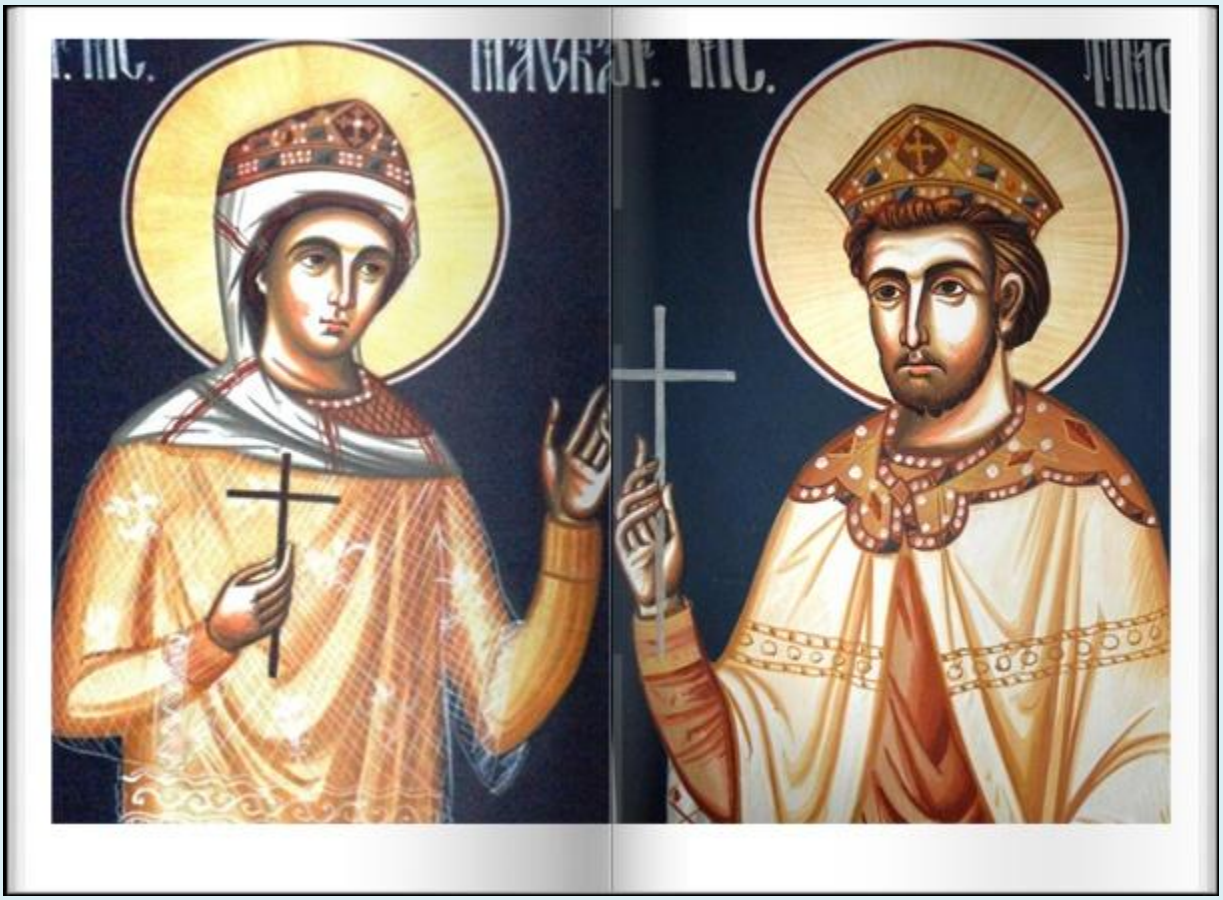

Mesajul pe care Biserica îl pune la baza iubirii este darul. Cei doi tineri, puşi în dreptul icoanei Mântuitorului şi a Maicii Domnului, având icoana Mântuitorului şi icoana Maicii Domnului pe cunună, sunt chemaţi să se împlinească în modelul dărniciei lui Hristos şi al iubirii Maicii Domnului, care este dăruirea totală a unei femei către Cer. Mai mult decât atât, când ei se învârt, nu li se cântă Mulţi ani trăiască, nici vreo manea celebră, ci li se cântă Sfinţilor mucenici, care bine v-aţi nevoit, semn că, în sine, căsnicia lor este mucenicie. Ea stă pe unitatea de sânge în Crucea lui Hristos.

Timotei şi Mamvra, Sfinţii pe care i-am pomenit la începutul lunii mai, abia căsătoriţi, hirotoniţi deja, hirotesită Mamvra, sunt arestaţi de către miliţia Templului roman şi puşi să se dezică de Hristos. Şi li se propune ca, în schimbul dezicerii, să li se lase viaţa: căci dacă nu vă veţi lăsa de aceasta, vă vor răstigni. Ei iau răstignirea ca pe un dar de nuntă şi sunt răstigniţi unul în faţa celuilalt, pe aceeaşi culme, cruce paralelă cu cealaltă cruce. Şi acolo, spune povestea lor, când Timotei slăbea, Mamvra îi spunea: „Timotei, tu nu eşti numai soţul meu! Prin preoţia ta,

eşti şi soţul Bisericii!" Iar când Mamvra scădea şi ea din credinţă, el îi spunea: „Mamvra, tu nu eşti numai soţia mea, ci, prin preoţia mea, eşti soţia lui Hristos însuşi, Mireasa lui Hristos!" Şi spune povestea lor: Şi aşa întărindu-se unul pe altul, după patruzeci de zile şi-au dat duhul. Aşa întărindu-se unul pe altul - de pe cruci paralele - şi-au dat duhul, pentru că, până la urmă, o astfel de iubire ce-şi dăruieşte jertfă de pe o cruce pe cealaltă este cea care te împlineşte uman şi dumnezeiesc concomitent, este cea care-ţi creează o siguranţă pozitivă cu privire la faptul că Dumnezeu te iubeşte.

(Preot conf. dr. Constantin Necula, Creştinism de vacanţă, Editura Agnos, Sibiu, 2011, pp. 17-18)

Mavra lor şi Mavra noastră. Sfintele Munţilor

Pe moşul Nikos de la biserica cipriotă din Londra, îl ştiu mulţi români. Zdrenţăros, cu părul neîngrijit, aşa ca un Sfânt cerşetor. Îmi aminteşte de Lumânărică al Iaşului, despre care sper să vă pot povesti în alte rânduri.

Bâtrânul ce tulbură liniştea slujbelor de la Biserica Sfântului Nectarie, are ceva aparte. La început te deranjează prezenţa sa. Este sâcâitoare. Până îşi scoate comoara ce o poartă cu dânsul - icoana Sfintei Mavra. O scoate din sân ori dintr-o sacoşă soiasă şi te pune, vrând-nevrând să o săruţi. Apoi îţi ia mâna dreaptă şi o

aşează pe icoană, bolborosind în greceşte, o rugăciune. Este un spectacol colorat, pentru unii, însă multe dintre doamnele române mi-au povestit că rugăciunea „cerşetorului” Nikos le-a adus un strop de linişte.

Nu am scăpat nici eu…M-a urmărit mai multe seri de marți. Până m-a așteptat la ieșire: „O cunoști pe Sfânta Mavra?” „Da, e românca de a mea. A trăit pe cel mai înalt munte din regiunea mea, Moldova. Pe Ceahlău!”

A căscat ochii la mine. Mari. Şi a rămas fără cuvinte. Apoi a fugit, fără să dea vreo explicație. Mă așteptam să fiu şi eu „exorcizat” cu mâna pe icoana Sfintei…

Nu am scăpat. În marţea următoare, Nikos mă aștepta cu un zâmbet mare: „Nu este a voastră. A trăit în Egipt.” Am rămas eu fără cuvinte….

Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra

Sinaxarul zilei de 3 mai, pomenește pe Sfinţii mucenici Timotei şi Mavra, trăitori în Egiptul secolului al III-lea. Sfântul Timotei era cititul bisericii, având în grijă principalele manuscrise de pe care se săvârșeau sfintele Slujbe. Cunoștea foarte bine valoarea sfintelor cărți, de aceea a refuzat să le predea lui Arrian, guvernatorul roman. După această curajoasă mărturisire, Sfântul Timotei a pătimit mult: i-au străpuns urechile şi i-au fost scoși ochii.

A fost adusă înainte soția sa, Mavra, cu care se căsătorise de numai 20 de zile, ca să îl convingă să se lepede de Hristos. Însă faptele s-au petrecut altfel - Timotei a convins-o pe Mavra să mărturisească şi ea credința în Hristos.

În cele din urmă au fost amândoi răstigniți, fiind lăsaţi pe cruce timp de zece zile. Au primit cununa muceniciei, păşind în Împărăţia lui Dumnezeu în ziua de 3 mai, aşa cum menţionează actul martiric.
Cultul acestor sfinţi ai Bisericii Alexandriei s-a dezvoltat în mod deosebit în altă parte a lumii, faţa de locul pătimirii. Până astăzi, credincioşii ciprioţi au o mare evlavie la Sfânta Mavra. Aşa, ca la o Sfântă naţională, după cum noi românii avem evlavie la Sfânta Parascheva de la Iaşi.

În localitatea Koilani se găsesc referiri la Sfânta Mavra, încă din perioada medievală. O mănăstire din localitate se mândrește cu o icoană făcătoare de minuni, o peşteră şi un izvor al Sfintei Mavra. Şi cu icoana londoneză a bătrânului Nikos…

Sfânta Mavra Carpatina

Pomenită în rândul Cuvioaselor ce s-au născut duhovnicește din spița neamului românesc, Sfânta de pe Ceahlău, este Mavra noastră. Nu are o zi de pomenire sau de cinstire. Singurele informații le găsim în osteneala cărturărească a părintelui Ioanichie Bălan de la Sihăstria. Știm despre ea că a trăit undeva la mijlocul secolului al XVIII-lea, într-o sihăstrie de pe muntele Ceahlău.

„Ajungând ca de 20 de ani şi rănindu-i-se inima pentru dragostea lui Hristos, a renunţat la cele trecătoare şi, părăsind casa părintească, a ales pe cele veşnice, adică viaţa smerită călugărească. Mai întâi s-a nevoit în obştea de maici a Schitului Silvestru. După câţiva ani a luat schima monahală, primind numele de Mavra, în locul celui de botez, Maria. Şi era maica Mavra foarte nevoitoare, blândă şi smerită, iubind cel mai mult tăcerea, biserica şi neîncetata rugăciune. Dormea câteva ore pe scaun, făcea sute de metanii, mânca o dată pe zi, seara, şi se mulţumea cu câţiva pesmeţi muiaţi în apă şi cu puţine legume.

Dorind mai multă linişte, fericita Mavra şi-a făcut în apropiere o mică chilie din lemn şi pământ. Ziua lua parte la biserică şi făcea ascultare în schit, iar noaptea se nevoia aici cu neştiute osteneli duhovniceşti. Şi a sporit cuvioasa Mavra atât de mult în acest rai al rugăciunii şi liniştii, încât şi păsările cerului şi animalele pădurii o iubeau şi se îmblânzeau în faţa ei. Cel mai mult o cinsteau căprioarele.

Spun bătrânii din jurul Ceahlăului că fericita Mavra mergea totdeauna pe cale, pe potecile muntelui şi chiar prin sate, cu o căprioară după ea. De la Schitul lui Silvestru, cuvioasa Mavra s-a retras la şi mai aspră nevoinţă, într-o poiană sub vârful Ceahlăului, numită Ponoare. Aici era singură cu Dumnezeu. Numai iubita ei căprioară, ca o ucenică vrednică ce-i era, o însoţea, iar mâna Domnului o acoperea de tot răul. Şi se nevoia fericita, ca o adevărată mireasă a lui Hristos, pe Muntele Ceahlău, răbdând cu tărie frigul iute, vânturile şi zăpezile mari, ca şi focul ispitelor de tot felul, căci aici se lupta faţă în faţă cu diavolul, cu gândurile şi cu neputinţele firii.

Simţindu-şi aproape obştescul sfârşit, a cerut Preacuratele Taine, apoi, chemând în jurul ei toate ucenicele, le-a dat multe sfaturi duhovniceşti şi sărutarea cea mai de pe urmă, vărsând multe lacrimi.

După puţin timp au aflat-o în chilie adormită în Domnul şi, plângând-o toate călugăriţele de sub Ceahlău, au îngropat-o în Poiana de la Ponoare. Moaştele ei, ca şi ale atâtor nevoitoare, se află tăinuite aici în „Poiana Maicilor” până la sfârşitul veacurilor, iar sufletul ei se desfătează cu ceata sfinţilor în cer.”

3 mai - o posibilă zi de prăznuire a Sfintei Mavra din Carpaţi

Sfânta Mavra din Carpați. O sfântă despre care noi, românii ar trebui să fim mai legaţi. Din păcate încă nu avem o canonizare oficială şi nici o dată de prăznuire. Practica liturgică a statornicit ca pentru Sfinţii la care nu se ştiu data morţii sau a mutării moaştelor, pomenirea să fie făcută atunci când Biserica prăznuiește pe un alt Sfânt cu același nume.

Dacă fraţii noştri ciprioţi o cinstesc pe Sfânta Mavra pe 3 mai, oare nu ar fi potrivit ca şi noi, românii, să ne gândim în această zi, la Mavra noastră?

Eu, de aici, de la Londra am „călătorit” cu rugăciunea în iubita mea Moldovă. Gândul şi rugăciunea a fost îndreptată spre Mavra din Carpaţi. Mavra noastră, a românilor…

„Sfântă cuvioasă maică Mavra din Carpaţi, roagă-te pentru noi!”

Sursa:
https://jurnaldemigrant.wordpress.com/2017/05/03/mavra-lor-si-mavra-noastra-sfintele-muntilor/

Teodor Danalache - Biserica Sfânta Mavra – Koilani

Biserica Sfânta Mavra este una dintre vechile biserici ortodoxe din Cipru. Urmând o arhitectură tipică secolului al XII-lea, biserica Sfintei Mavra păstrează o serie de minunate fresce de secol XV.

Bisericuţa bizantină se află în localitatea Koilani (Vasa Koilaniou), în regiunea Limassol, la o distanţă de numai trei kilometri înspre sud de Pera Pedi, la poalele Munţilor Troodos.

Sfinţii Timotei şi Mavra sunt doi sfinţi căsătoriţi, martirizaţi împreună pentru credinţa şi dragostea lor cea pentru Hristos.

Sfinţii Timotei şi Mavra s-au născut în Egipt. Amândoi se trăgeau din familii creştine de seamă. Timotei a luptat cu cuvinte aspre împotriva idolatriei. Datorită cuvântărilor lui, el a fost închis în temniţă, la numai 20 de zile după căsătoria lui cu Mavra. Amândoi au suferit nespus de mult, pentru că nu au vrut să renunţe la credinţa cea întru Hristos, fiind torturaţi fără măsură de către Arianos, ighemonul din Tebaida. În cele din urmă, cei doi sfinţi au murit pe cruce, fiind răstigniţi faţă în faţă, după nouă zile.

Biserica Sfânta Mavra din Koilani - scurt istoric

Nu se ştie încă nici acum modul în care cinstirea celor doi sfinţi a luat naştere în insula Cipru. Se ştie însă că, la începutul erei creştine, comunităţi întregi de creştini se mutau, din loc în loc, căutând locuri mai liniştite şi lipsite de persecuţii. Atât insula Cipru, cât şi Egiptul, fiind sub conducere romană, este uşor de acceptat venirea aici a unor creştini egipteni.

În localitatea Koilani se găsesc referiri la Sfânta Mavra, încă din perioada medievală. Tot de atunci se şi prăznuieşte amintirea celor doi sfinţi căsătoriţi, în data de 3 mai.

În legătură cu Sfânta Mavra, în părţile locului circulă o serie de legende diferite între ele. Astfel, o vom aminti pe cea mai cunoscută dintre ele.

Se crede că Sfânta Mavra s-a născut în localitatea Pera Pedi (sau din localitatea Koilani), iar părinţii ei vroiau să o căsătorească, împotriva voinţei ei. Pentru aceasta, cu o noapte înainte de nuntă, Sfânta Mavra a mers în curte, spre a curăţa cuptorul de lemne, unde se gătise mâncarea. Curăţând cuptorul, faţa ei s-a înnegrit de funingine, lucru care este amintit şi de numele ei, "mavra" însemnând "neagră". După aceasta, în secret, ea a fugit în munţii din apropiere.

Fiind urmărită de către localnici, ea s-a retras într-o peşteră. Pe această peşteră este ridicată actuala biserică închinată ei. Localnicii au ajuns însă la gura peşterii, motiv pentru care sfânta a început să plângă şi să se roagă lui Dumnezeu să o scape de aceia, spre a nu o căsători împotriva voinţei ei. În acel moment, piatra muntelui s-a deschis, iar tânăra a intrat în crăpătură, aceasta astupându-se peste ea.

Când au ajuns în interiorul peşterii, localnicii au dat peste un izvor puternic de apă, care i-a împiedicat să intre mai mult în interior. Negăsind-o, ei au plecat. Această apă, numită Izvorul Sfintei Mavra, curge şi astăzi, pe sub temelia bisericii.

Se mai crede însă şi faptul că bisericuţa actuală, închinată Sfintei Mavra, este ridicată pe locul martiriului celor doi sfinţi căsătoriţi.

Pe locul actualei biserici, în localitatea Koilani, a funcţionat Mănăstirea Sfânta Mavra.

Arhimandritul Ciprian, care a venit din Koilani, ne-a lăsat o maiestroasa operă de artă poetică, în care descrie mănăstirea şi locaţia acesteia (1778). Tot de la acesta aflăm că mănăstirea Sfintei Mavra a funcţionat până în vremea lui. Deşi nu susţine naşterea Sfinţilor Timotei şi Mavra în Cipru, ci undeva în Egipt, arhimandritul susţine însă faptul că aceştia au fost martirizaţi în Cipru.

Înaintea acestuia, pelerinul rus Vasile Barsky a vizitat bisericuţa din Koilani în anul 1734. Din jurnalul său de călătorie aflăm că bisericuţa aparţinea unei mici mănăstiri. Construirea bisericuţei cu o singură absidă, anume cea a Sfântului Altar,

cu un dom închis şi cu o a doua bisericuţă de lemn, poate fi datată în secolul al XII-lea.

Biserica Sfintei Mavra este zidită pe un platou de piatră, fiind construită pe două nivele. În biserică se intră prin două uşi amplasate pe peretele nordic. Peretele vestic este întregime format din stânca muntelui. Interiorul bisericuţei are 6.10 metri pe 3.40 metri, iar Altarul este continuat cu o absidă de 1.75 metri pe un metru.

Din secolul al XII-lea nu au mai rămas decât prea puţine urme de frescă. Cea mai mare parte dintre fresce datează de pe la începutul secolului al XVI-lea. Icoana Sfinţilor Timotei şi Mavra, care a supravieţuit până în zilele noastre, datează încă din secolul al XIII-lea, ea săvârşind multe vindecări de răceală.

De o importanţă deosebită este înfăţişarea Fericitului Augustin, pe unul dintre pereţii Altarului. Acest bărbat de seamă aparţine Bisericii Romano-Catolice, el nefiind zugrăvit în bisericile ortodoxe. În jurul anului 1950, musulmanii turci, de un fanatism incult, au răzuit ochii sfinţilor zugrăviţi pe pereţii bisericii. Daunele sunt incalculabile şi ireversibile.

În podeaua bisericii se află o scobitură în piatră, pe unde se vede şi se aude curgând apa, anume Izvorul Sfintei Mavra. Apa curge înspre Sfântul Altar, în partea sudică a curţii adunându-se într-o fântână de marmură.

Biserica îşi serbează praznicul în data de 3 mai, dar şi în data de 1 septembrie.

Icoane

Η ΑΓΙΑ ΜΕΓ.
ΞΕΝΙΑ
ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ.
Ο ΑΓΙΟΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ
ΤΡΙΚΚΗΣ
ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΟΙ
ΣΥΖΥΓΟΙ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΜΑΥΡΑ ΠΕΤΡΟΣ ΕΠΙΣΚ. ΑΡΓΟΥΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΟΣ ΕΠΙΣ
ΤΡΙΚΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑ ΞΕΝΙΑ 3 ΜΑΙΟΥ

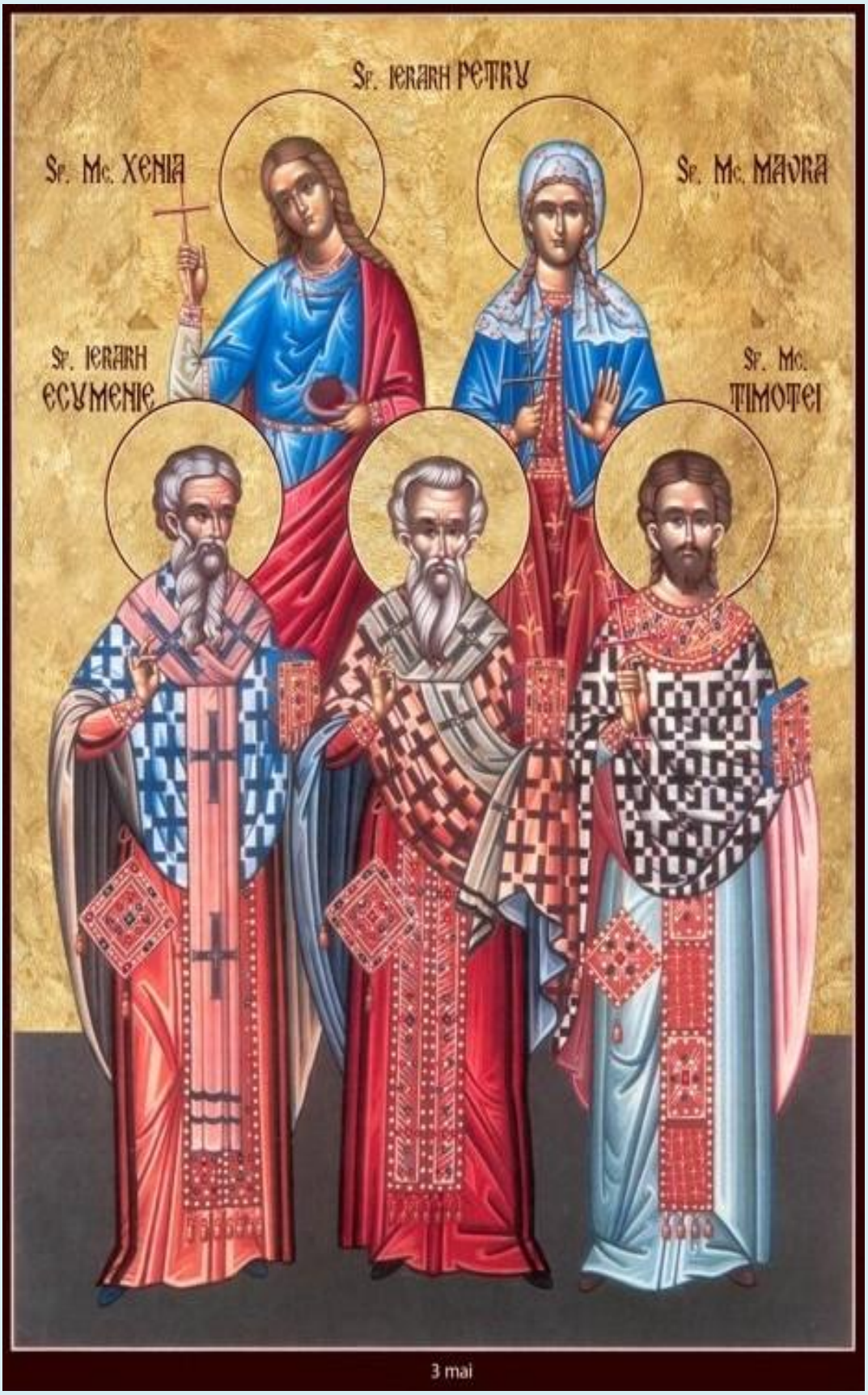
Sf. Ierarh Petru
Sf. Mc. Xenia
Sf. Mc. Mavra
Sf. Ierarh Ecumenie
Sf. Mc. Timotei
3 mai

SF. IER. PETRU
SF. MC. XENIA
SF. MC. MAVRA
SF. IER. ECUMENIE
SF. MC. TIMOTEI

3 mai

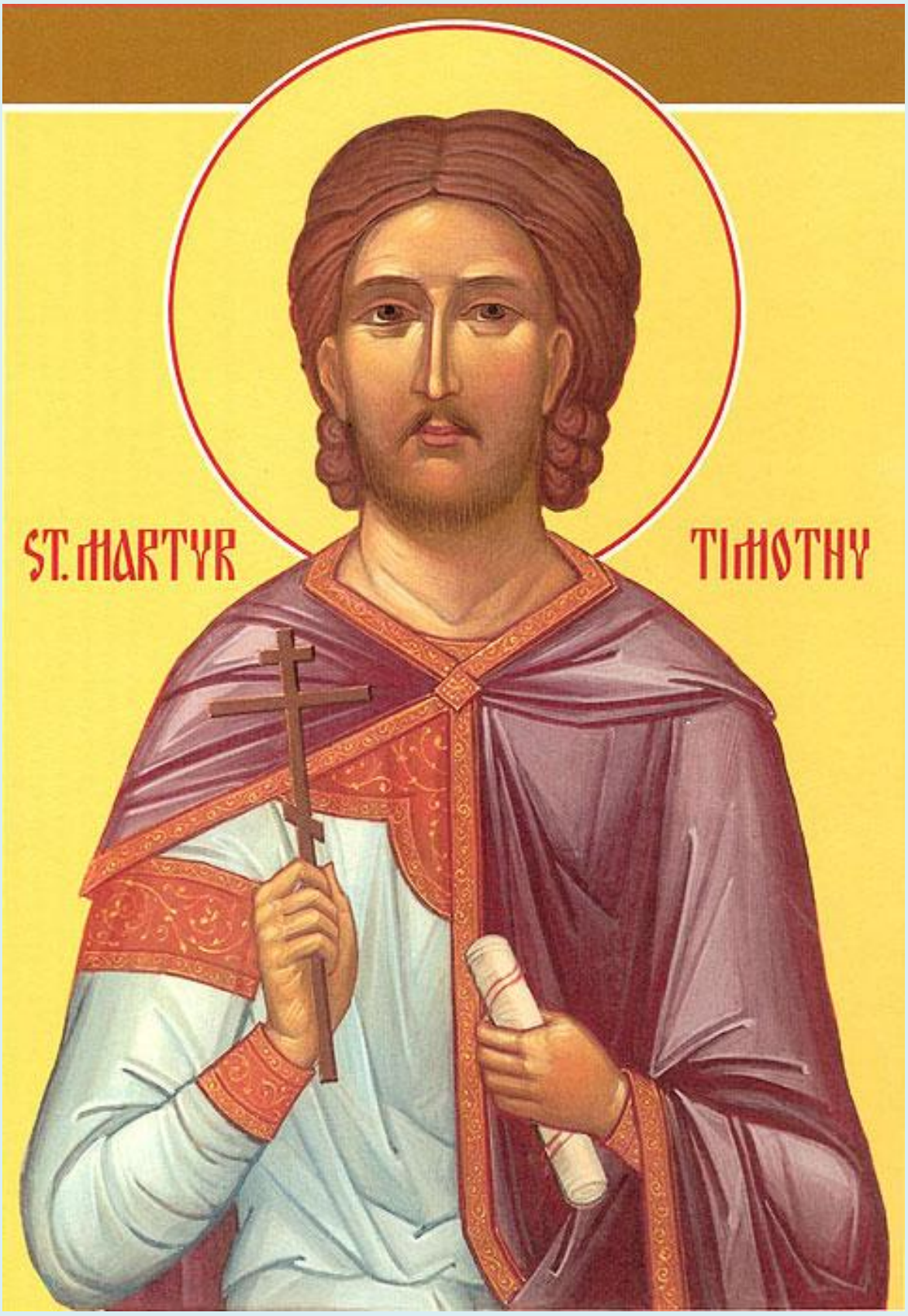
ST. MARTYR
TIMOTHY

Η ΑΓΙΑ
ΜΑΥΡΑ

SF. MC.

SF. MC.
ΠΙΜΟΤΕ

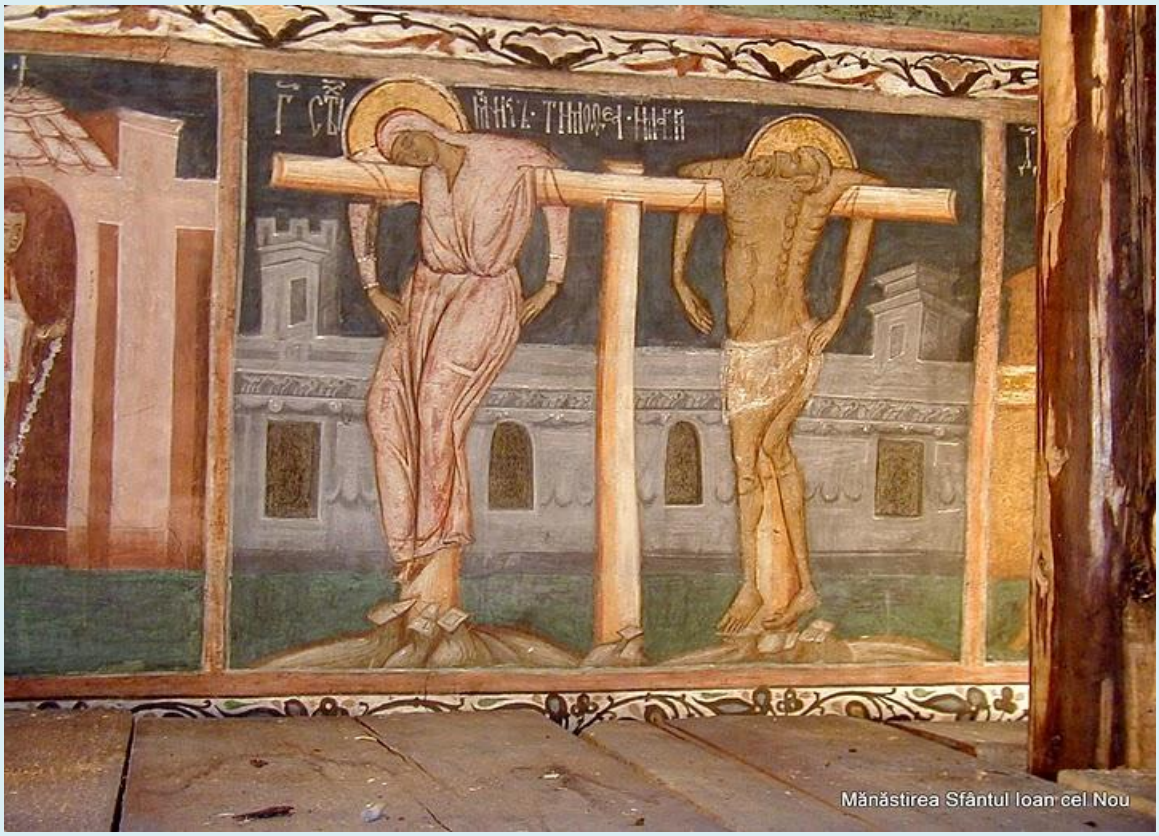
Mănăstirea Sfântul Ioan cel Nou

Ὁ ἅγιος Τιμόθεος
Ἡ ἁγία Μαύρα

Ὁ ἅγιος Τιμόθεος
Ἡ ἁγία Μαύρα

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Timotei
Sf Mc. Mavra

DOXOLOGIA.ro
Sf. Mc. Timotei
Sf Mc. Mavra

Troparul Sfinţilor Mucenici Timotei şi Mavra

3 Mai - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

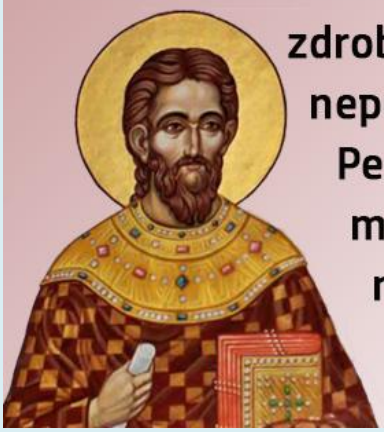

Troparul Sfinţilor Mucenici Timotei şi Mavra

3 Mai - Glasul 4

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nesctricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

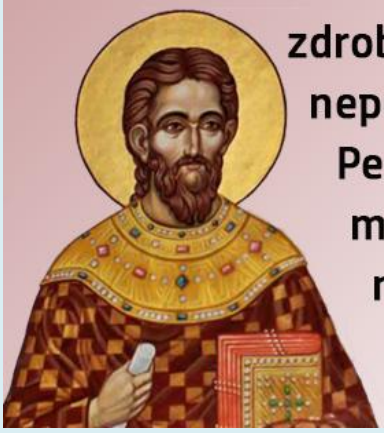

Bucuraţi-vă, Sfinţilor mucenici Timotei şi Mavra!